

RUH ve MADDE

C. 5, Sayı: 56. Eylül 1964
Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Erol Mutlu
Salih Öge
Erol Sevil
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök
Ali Erman

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

**Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :**
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Biz insanlar genellikle pek müstakil, birbirine hiç benzemez kişiler saymaktayız kendimizi. Ama hepimizden topyekûn istenen bazı şeyler yok mu?

Birer insan olarak birbirimize eşitiz. Hepimizden aynı şeyler bekleniyor: Yekdiğerimizi seveceğiz, sayacağız. Bildiklerimizi birbirimizden esirgemeyeceğiz. Başkasının problemlerini kendi problemi-miz addedeceğiz. Kısaca, birbirimize hep «insani» taraftan bakacağız: Hür, eşit ve birbirinden mes'ul.

Neden mi böyle? Tabiatla, fiillerinin mes'uliyetini hissetmeye başlayan yaratık insandır. Kaybet-tiği mutluluğunu böyle bulacak. Bu hangi mutluluk mu? gündüzlerin ve gecelerin mutluluğu. Yıldızla-rın, Ay ışığının, rüzgârın, böceklerin, otların, deni-zin mutluluğu. Onlar gerekenden başka neyi yapar-lar? Ay doğmak için saate bakar mı? Rüzgâr, sürük-liyeceği bulutlar yanında, uçuracağı kiremitlerin ü-züntüsünü duyar mı? Kiremitler boş yere mi uçar? Anılar ballarını sırf kendileri yesinler diye mi ya-parlar? Çiçeklerin güzelliği sırf kendileri için midir?

Tabiat düzeninde her varlık kanunlara uygun yaşıyor. İnsansa, kendi kanunlarını aramak, bul-mak, kabul ve tatbik etmek zorundadır. Bu, ilkel mutluluktan bir ayrılış, yeni bir mutluluğun yolun-da oluşur. Aradaki fark, kazanç çok büyüktür. Bil-nmeden yapılan işle bilerek yapılan bir olur mu hiç?

Ama bu yol insan için ne kadar büyük ıstıraplar taşıyor. Habilin kardeşi Kabilî öldürdüğü sembolik ifadesinden bu yana insanın delaleti de, insanlığa yapılan yardımlar da büyük olmuştur. Kinler, hırs-lar, delilikler, menfaat kaygıları, korkular, intihar-lar, cinayetler, kayıplara ağlamalar, vicdan azapları, cehennemî teşevvüşler binlerce yıl insan ruhunu meşgul etmiştir. Bütün bu aksiliklere doğal kanun-ları unutulmuşumuzun, ayrı bir nizam kurabileceğimiz gibi onlardan ayrılışımızın ümitsiz isyankârlığı se-beb olmuştur.

Bu isyan nedendi? İnsan bağından kopup gel-diği mutlu kanunların şümül ve rahmetinden nasıl uzak kalabilmek ümit ve cesaretini gösterebilmişti? ÇÜNKİ ONUN BİLMESİ GEREKİYORDU. BİL-MEYİ İSTEMİŞTİ. Memnu meyvayı talep etmişti. Onun acı lezzetini de tadacaktı. Daha büyük bir rah-met; şuur, idrâk, hürriyet ve mes'uliyet için.

OBSESSYON

Artist Romy Schneider
bir obsededir.

Suat TAHSUĞ

Obsesyon nedir? Bu sual hepimizi çok yakından alakadar ediyor. Bu sayımızda neşrettiğimiz bir celse bu hususta bizlere en ilmi malumatı vermektedir.

Obsesyon bir bedensizin bir yaşayanı tesir altına almasıdır. Deli dediğimiz birçokları, karşılaştığımız birçok sinir buhranları, intiharlar, cinayetler, hayattan uzaklaşmalar, muannit ve inhisarcı bazı fikir be inançlar ekseri birer obsesyonun mahsulüdür.

Obsesyon, kısaca bir alış veriştir. Yaşayanın ve ölünün müşterek bir zaafından doğar; zamanla önüne geçilmez bir hal alır. Bir masal vardır: «Bir genç delikanlı sahilde ihtiyar, kötürüm bir adam görür. İhtiyar ona, kendisini sırtına alıp biraz taşınması için yalvarır. Hüsnüniyet sahibi genç, yaşlı kimsenin bu dileğini yerine getirir. Fakat az bir zaman sonra sırtındaki bu yükün gittikçe ağırlaştığını, anormal bir şekilde taşınmaz hale geldiğini görerek onu sırtından atmak ister. Fakat o zaman az önce yalvaran zavallı ihtiyar korkunç bir kahkaha atarak şu inanılmaz sözleri söyler: «Beni bütün ömrünce sırtında taşımaya mahkûmsun!..»

Bu masal klasik bir obsesyon tablosunu maharetle çizmektedir. Bu tehlikenin ne kadar yaygın olduğunu şu misalle okuyucularımıza isbat etmek isteriz: Milliyet Gazetesinin 24 Temmuz 1964 sayılı nüshasında okuduğumuz genç ve sevimli Sinema artisti Romy Schneider'in geçirdiği sinir krizi hakkındaki şikâyetlerini kendi ağzından birlikte dinleyelim:

«Çok yorgunum; hayatım bir cehennemden farksız. Yalnız bazı akşamlar ha-

yatımdan memnun oluyorum. Şayet «O» gelmezse.

«O» kim?

«O», işte beni hep sinirlendiren ikinci benliğim. Alain'i seven, ona aşık olan benliğim. Gözlerini üzerime dikip elini omuzuma koyuyor, sonra hep benimle alay ediyor, ağzına geleni söylüyor, bütün hatı ve kusurlarımı yüzüme vuruyor. Ondan hiç kurtulamadım. Ne yapsam nafile, beni bırakmıyor. Ondan nefret ediyorum. Sevdiğim adam bile beni onun yüzünden terketti.

«O» bana sekiz yaşımdan beri musallat. Bir gün hiç unutmam dua ediyordum. İşte o sırada o geldi ve her şeyi mahvetti.

...Sonra büyüdüm ve artist oldum. «O» hep beni takib etti. Yalnız eskiden seyrek gelirdi. Şimdi hemen her gece burada...»

Yukarıda siyah harflerle dizilmiş üç cümle var: Birinci cümle, Romy Schneiderin, Alain Delon'a aşık olan benliği diye ifade ediliyor ve kendi öz şahsiyeti olarak anlaşılabilir. Fakat ikinci cümle bu anlayışa acayip bir şekilde mani oluyor: «Sevdiğim adam bile beni onun yüzünden terketti Hiç bir kimsenin «seven benliği» sevdiğini kendinden uzaklaştırılmaz.

Üçüncü cümle çok karakteristiktir: «O bana sekiz yaşımdan beri musallat». Bu sırada küçük kız dua etmekteydi. Başka bir çok müşahedenin yanında, Balikesirli bir okuyucumuz, aynı şekilde dua ederken bir obsesyona yakalandığını bize anlatmıştır. O sırada «Kendinden olma-

bazı fikirlerin ve küfürlerin» aklına
dığını ve aylarca cehennemî bir hayat
sadiğini bize anlatmıştır.

Obsedör varlıklar, ruh beden münase
lerinin gevşediği ateşli hastalıklardaki
mezlerden, dua, trans hallerinden fayda
almaktadır. Ciddi bir çalışmanın ve kuv
vetli bir avranın mevcut bulunmadığı
ruh çağırma celseleri» de obsesyonlar i
çok müsait bir zemin teşkil etmekte
dir.

İkinci bir müşahedemiz de bu yolda
olmuştur: Eğlence kabilinden yapılan bir
ruh çağırma celsesinde, fincanla ruh çağır
ırken, aniden bir hanım bir varlıkla zih
nen irtibata geçiyor. Mevzuubahis hanı
nın nişanlısı ile arası açılmış vaziyettedir.
Gelen varlık «Ben senin haminim!» di
yor, «Seni onunla barıştıracam». Ve cel
se bittikten sonra da irtibatını kesmiyor.

Yukarda da söylediğimiz gibi, bu var
lıklar insanların zayıf taraflarından fay
dalanmasını pek güzel becermektedirler.
Bunun gayesi açıktır: Obsede edilecek
şahsın itimadını kazanarak irtibatı kuv
vetlendirmek, kırılmaz hale getirmek.

Bu tip varlıklar, geldiklerinde, şahıs
ların dini, vatani, özel hislerini hiç çekin
meden istismar ederler. Kendilerini büyük
şahsiyetler olarak tanıtır. Rüyalara gi
rerler, geleceği haber verirler, hatta bazı
telekinetik hadiseler. Aporlar, rapslar,
ruhi şifalar, imajinasyona yardım sure
tiyle kuvvetli «vizyonlar» temin edebi
rler.

Yine başka bir müşahedemiz, otuz
küsur sene evvel «mezcup» olarak tanıd
ığımız birinin, bugün, tam bir şahsiyet iki
leşmesi halinde hayatını devam ettirdiğini
göstermiştir. Bu şahıs yolda hep «varlığı»
ile konuşuyor, duruyor, onu dinliyor. ce
vap veriyor, hatta bazan «O» na gazete
okuyarak bazı münakaşalara girişiyor.

Klasik Spiritizma obsesyonun tedavi
si için şunları tavsiye eder: 1 — Obsede
olan şahsın, telkinle, irtibatı reddetmeye
karar vermesi; 2 — Yapılan bir celse
de, kuvvetli ve bilgili bir avra ile obsedö
rün, yani bedensizin yaşayarı terk etme
ye ikna edilmesi.

Biz, obsesyonların tedavisinde bu iki
hususun pek önemli olduğunu tabii ki
kabul ediyoruz. Ancak şu hususların da
hatırlanması çok faydalı olacaktır: Her
şeyden evvel, hastalıkların tedavisinden
evvel, Hijiyen - Sağlık koruma gelir. Bu
hususda da manevi sağlık koruma için şu
noktalar önemlidir:

1 — Bilgi sahibi olmak obsesyonu ön
ler.

2 — Hissi değil akli ve mantıki, vic
dani kıyaslarla hareket edebilmek, obsedö
rier gibi zayıf varlıkların tesir kabiliye
tini yok eder veya azaltır.

3 — Fikri davranışlarda körükörüne
kabul yerine toleranslı hareket ve anla
şılmayan şeylerin anlaşılana kadar red
dedilmesi. hiç değilse kapılmaması da
ha iyidir.

4 — İrade gayreti ile psikolojik ger
ginlik ve teşevvüş, telaş, korkular yerine
serin kanlılık ve toleranslı, uyanık bir sev
gi ile hareket etmek. Bize acayib gelen
fikirleri red ile üzerinde durmamak.

5 — Bedeni zaaf hallerinde müteyak
kız bulunmak, gerek ilaçlarla, gerek uyku,
gıda rejimleriyle kendini kuvvetlendirme
ye çalışmak.

6 — Geri tesir vasatlarından mümkün
mertebe uzak kalarak kuvvetli, sağlam,
iyi insanların muhitlerini tercih etmek.

7 — Ani kriz hallerinde derhal muhit
değiştirmek.

8 — Bilgili kimselerin yardımına mü
racaat etmek obsesyonla mücadele için en
belli başlı çarelerdir.

Şurasını unutmayalım ki başı boş
kontrolsuz bir kainatta bulunmuyoruz.
Elbetteki üstün şuurlu varlıklar bizlere
görünmeyen yardımlarını her an için sev
ke hazırdırlar. Öbür dünya bir umacılar
diyarından ibaret elbetteki değildir. Ve
onun bizim dünyamızla alâkası çok şü
müllü kanunlar dahilinde olmaktadır.
Yalnız, bilgimiz nisbetinde hür ve mes'ul
olduğumuzu, bütün maceralarımızda her
şeyin bizden başladığını da hatırımızdan
çıkarmayalım.

BU AYIN EN GÜZEL SUALI

SUAL — Dikkat edilecek olursa, bil'umum kitabi dinlerin temsilcileri olan peygamberler daima erkek olmaktadır. Acaba neden dolayı münhasıran bu böyle olmaktadır? Bunun sebebi hakkında beni tenvir eder misiniz?

CEVAP — Sorduğunuz suali cevaplandıрмаğa çalışmadan önce, ortaya atılan iddianın doğruluk derecesi üzerinde biraz durmamız ve hakikat payının ne derecede olduğunu araştırmamız faydalıdır.

Konfiçyüs, Lao-Tse, Buddha, Zerdüşt; Davut, Musa, İbrahim, İsa ve Muhammet... Evet, dünyanın müşterek mukadderatı üzerinde pek mühim ve müspet bir rol oynamış ve bugün dahi oynamaya devam eden dinlerin temsilcilerinin erkekler arasından çıkmış bulunduğunu ve bunun tarihi bir gerçek olduğunu görmekteyiz.

Büyük insan kütlelerine hitap eden, onları matlûb olan istikamette harekete geçiren, onların mukadderatları üzerinde müessir olabilen, onlara doğru ve güzel olan yolda yürümelerini öğreten dinlerin temsilcileri, hiç şüphe yoktur ki büyük celîlâtîlerdir.

Tarih bize, pek mahdut olmakla beraber, zaman zaman muhtelif memleketlerde ortaya çıkıp muayyen ve üstün bir prensibin temsilciliği vazifesini üzerine alarak insanlar için yeni bir hamle mihrakı olmak kudretini gösterebilmiş vazifeli fonksiyonerlerin, müstesna bir liyakat ve imana sahip kadınlar arasından da çıkmış

«7-7-964 salı akşamına tesadüf eden ve mevzuunu «Ahlak meselesi» teşkil eden bir konferansın hitamında dinleyiciler arasında bulunan kıymetli bir dostumuzun sorduğu enteresan suali, cevabıyla birlikte aşağıda bulacaksınız.»

bulduğunu göstermektedir. Bunların isimlerini bize vermektedir. Fakat, bu vazifelilerin hiç birisi bir dinin temsilcisi olan peygamberler kadar, büyük insan kütlelerini asırlar boyunca peşlerinden sürükleyecek derecede bir vazife almaktan uzak kalmışlardır. İşte, Jeanne d'Arc'lar, Belkısalar, Kleopatralar... İşte Meryem ve azizeler, işte Venüs ve Afroditler...

Erkek ve kadının fizik bedenine, ruhun böyle bir bedende enkarne olmasına ait müessiriyetinin ve neticelerin bir tahlili yapılacak olursa problemimizin çözümünü çok kolaylaştırmış oluruz.

Meselâ, fizyolojik ve morfolojik bir tahlil, bize gösterecektir ki: erkek cinsinin fizik beden yapısı, kuvvet bakımından, mukavemet bakımından, mahrumiyete katlanma bakımından daha fazla bir selâbete sahiptir.

Daha doğrusunu söylemek icabederse

bu şekilde bir görünüme sahip olması daha zihinde onun ruhundan aksettirebildiği kudretleri bedeni üzerinde böyle bir tezahüre sebebiyet vermiş olmasından ileri gelmektedir.

Erkek daha muvazeneli, daha sâkin ve cehitkâr, daha enerjili bir ruh hali içinde kalabilme kudretini gösterebilmektedir.

Mukabil cinsin, fizyolojik bir tezahür olan, aylık peryotlarının meydana getirdiği sarsıntılar, kararsızlıklar, hissi davranış temayülleri, dolayısıyla zaman zaman cehit ve vazifede bazı aksamalara sebebiyet verebilir.

Halbuki, vazife şuuruna yönelmiş bir kimsenin gayesi istikametinde devamlı bir cehit ve azim içinde, imanunun icaplarını yerine getirmesi icabetmektedir. Bu sebeple bu hal aksatacak her türlü amil matlubâ şayan olamayacaktır. Diğer taraftan, aslında mevzuubahis edilen aksatıcı unsurların o kimsenin tekâmülü için en lüzumlu bulunan bir imkânlar vasatı hazırlanmış olması dolayısıyla faydalı ve hayırlı olacağını söyleyebiliriz. Ama, vazifeli cehitkârlar için ayaklarını zincirleyen bir engel de olmaları çok muhtemel bulunduğundan bertarafı lâzımdır. Her imkânlar topluluğu, bundan faydalanmak isteyen ruha, mutlaka kendi karakterine uygun bir bilgi sunar.

Bu sebeple ortada küçümsenecek bir hal, kat'iyen mevzuubahis olamaz.

Nitekim, ruh, kendi tekâmül zarureti ve ihtiyaçlarının bir neticesi olarak birbirini takib eden enkarnasyonları içinde erkek veya kadın bedeninden faydalanarak lüzumlu bilgileri almağa çalışır. İşte, sadece tek bir hayatın içinde kıymetlendirdiğimiz ruh kudretlerinin cinsler arasında bir fark meydana getirdiğini de söylememiz doğru olur.

Ruhi formasyonun tahakkuku için, varlığın mükteşebat muhtevasının belirli hâle getirdiği liyakatinin bir neticesi olarak üstün bir idrak projeksiyonunu, bağlı şuur ekranına aksettirme kudretini göstere-

bilmesi lüzumu vardır. Ayrıca, bu hal, müstakilen mevzuubahis vazife fonksiyonunun icrasında kifayetli olmayacağından, irtibat vasıtalığı görecektir olan fizik bedenin de aynı fonksiyonun icrasında yükleneyeceği işleri mükemmelen görebilecek bir selâbette bulunması icabedecektir.

İşte bu noktada biz, peygamberlerin neden dolayı, umumiyetle erkek nesli arasından çıkmış olduğunu anlayabiliriz.

Kâinat nizam ve ahenginde, yüksek idaracı varlıkların kademeler teşkil eden vazifeler sisteminde, hiç bir hâlise ne müstakilen ve ne de başboş olarak meydana gelebilir. Hadiseler, muayyen bir prensibe ve gayeye tabi olarak meydana gelmektedirler. Bu sebeple, dünya insanının muayyen bir bilgi merhalesine ulaştırılması için lüzumlu bulunan İlahî ikazların zaman zaman insanların yoluna ışık tutması, bu ışığı göklerden alıp yere indirecek cehitkârların vazifelenmesi ve bu mukaddes vazifenin yapılabilmesi için de beden ve ruh yapısının buna uygun bulunması lâzımdır. Elverişli imkânlara sahip bulunan erkek bedeninden faydalanma bu bakımdan uygun olmaktadır.

Fakat bizler, vazife şuurunu tam olarak ortaya koyacak üstün idrak projeksiyonumuzu güzel bir şekilde bağlı şuur ekranımıza aksettirecek olursak, o zaman büyük bir cehit ve gayret yanında sabır, sevgi, cesaret, mahviyet, mukavemet, azim ve imandan örülmüş bir asâyı elimize alıp yola çıkabiliriz.

İşte o zaman karşımızda bütün kapıların açıldığını görmek bize nasib olacaktır. Bedenin zaafiyet göstereceği yerlerde bu takdirde ruhun iç fevranından kopup coşan muazzam enerjinin ateşi, onun bu zaafını bir anda silip süpürecek ve ortada sadece iman ve vazifenin ebedileştirdiği bir kudret kalacaktır.

İşte, Allahın sonsuz lütuflarının, ihسانlarının, rahmetinin ve adaletinin yeni bir tezahürü daha bu suretle bir defa daha karşımıza çıkmaktadır.

Talep bizim, cehit bizden, iman bizde olunca erkek, kadın, kadın da erkek olur...

EDGAR WALLACE'ın ÖLÜMÜ

Meşhur Muharrirlerden Edgar Wallace ölümünden sonra. otomatik yazıcı medyum vasıtasıyla ölümünü ve sonraki hayatını yazdırdı.

TWO WORLDS'den alınmıştır

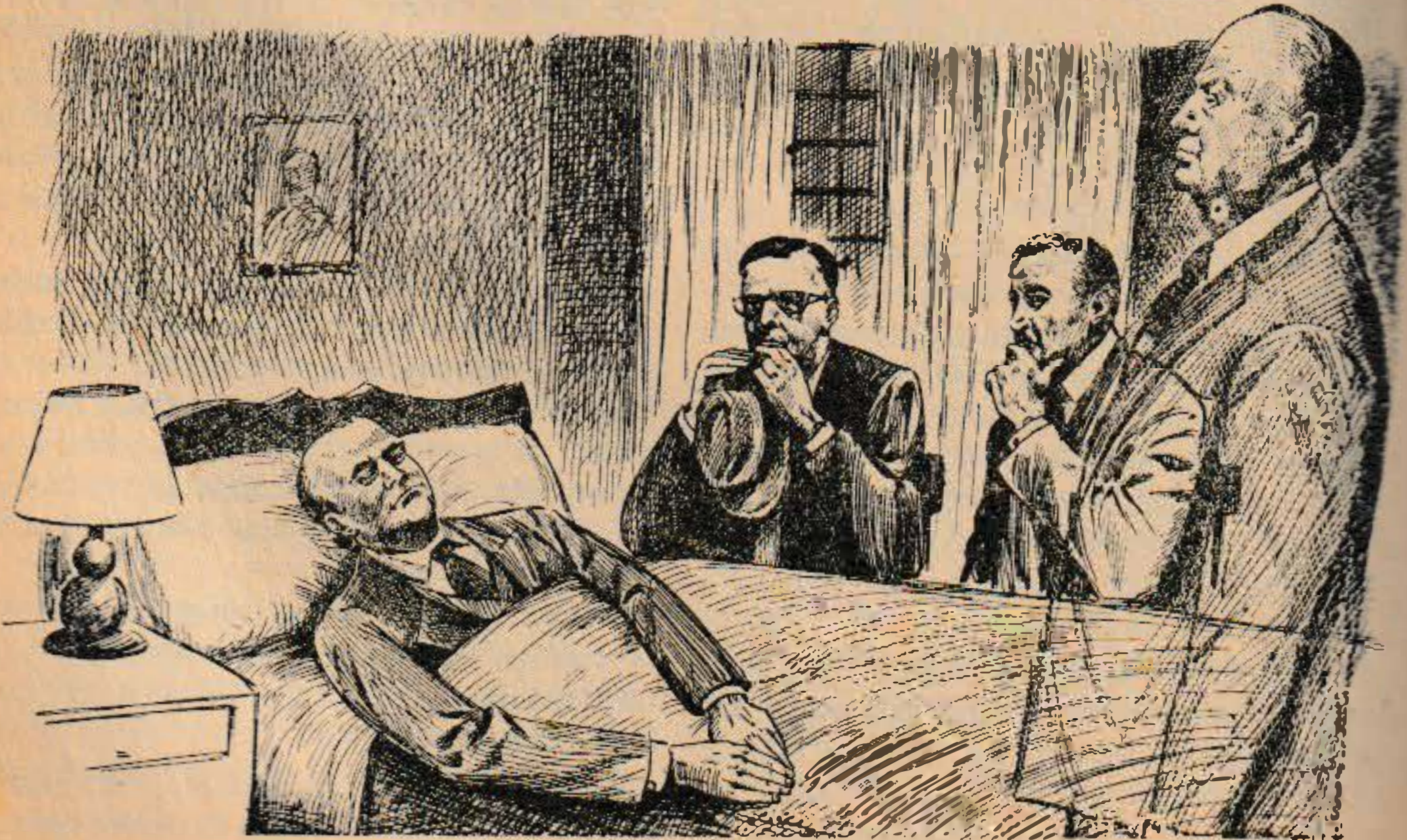
Birkaç gündür koinada yatıyordum. etrafımda bazı kederli kimseleri seziniyor fakat ne konuşabiliyor ve ne de kıpırdanabiliyordum. En nihayet hareket edebilecek durumda olduğumu hissettim ve ayağa kalktım. Fakat ayağa kalkışımı kimse farketmedi. Odada bulunanlar arasında sekreterim ve uşağım da vardı. Orada ayakta dikilmekte olduğumu kimse nin farketmemesine hayret ettim. Bu sırada, uşağım, odada, tabuta benzer bir şeyin yanına gidip içine baktığını gördüm. Ben de, acaba onun içinde ne var diye gittim ve hayretle kendimi onun içinde upuzun yatıyor gördüm. O ikinci ben çok sakın ve beyaz görünüyordu, bakışları sa-

bit ve cansızdı. Ne tuhaf diye düşündüm. beni ne için süsleyip o sandukanın içine tıkmışlar acaba? Sanduka da bir hayli süslüydü. Bu oyunun ne demek olduğunu uşağıma sordum, fakat ne o ne de ötekiler sesimi duymadılar. Sesimin nede çıkmadığını anlayamadım, çok tuhaf! Şaşkınlık içindeyim.

Bende bir şeyler var, bunu öğrenmem lazım, bunun için tekrar gidip sandukaya baktım:

Evet, o bendim, tamam, yüzün etler hakikiydi. Ellerim... Yıllarca aşınası olduğum, her kırışığını ezberlediğim eller benimdi.

Tuhaf! Model tam manasıyla bendim.

Oradan uzaklaştım, bana ne olduğunu öğrenmem lazımdı.

Hiç bir dokunma hissim yok, objeler arasından geçiyorum. Niçin? Bilmiyorum. Hiç bir şey'i tutamıyorum. Niçin? Bilmiyorum. Yürüyorum, ayağımın bastığı yeri hissetmiyorum, niçin? Bilmiyorum.

İnsanlar beni görmeden geçiyorlar, tanıdığım ve asla selam vermeden geçmeyen insanlar... Birlikte çalıştıklarım, arkadaşlarım beni tanımaz mı oldular? Bir sebebi vardır muhakkak. Nedir? Öğrenmeyi çok arzu ederdim... Nereye gidiyorum? Bilmiyorum. Bir yerlere gidiyorum. Yapılacak işim vardı. Ne idi? Bilmiyorum. İşim neredeydi? Bilmiyorum. Bir şey'i bilebilmeği çok isterdim. Fakat bilmem gerekir, böylece kafamda bir sürü istifhamlarla gidiyorum işte, bana bir şeyler olduğu muhakkak.

Mütemadiyen gidiyorum, kasabalar, şehirler geçiyorum, dinlenecek yer bulamıyorum. O yer'i buluncaya kadar dolaşamam lazım. Benim gibi bir şeyler arıyan kimselere rastladım İşimi ve sevdiğilerimi hatırlıyorum, sebep ne olmuştu da o yerleri ve sevdiğim her şeyi bırakıp gittim? Benim için kıymetli şeyleri ihtiva eden dünyayı bırakmak istemezdim, arzularımın neredeyse zirvesine ulaşacağım sırada... İşte, orasını terk etmeğe zorlandım.

Yavaş yavaş bana ne olduğunu sezinelemeğe başlıyorum, fakat bunu itiraf edip kendimle yüzleşemiyorum - cesur olmam lazım. Biliyorum yer yüzünü bıraktım artık, oraya, işime ve sevdiğim pek çok şeylere ulaşamayacağım. Kaderim nedir? Bilemiyorum. Öğrenmek için ne gibi bir çaba hit sarfetmem gerektiğini bilseydim tatbik ederek öğrenirdim.

Düşüncelerim tekrar bıraktığım dünyaya kayıyor; kayda değer bir mevkiim vardı, işimi bilirdim.

Fakat ben ne olacağım? Yaşamağa devam etmem lazım. Ne zamana kadar? Bilmiyorum. Sıkılıyorum. Derin bir ıstırap içindeyim.

Buraya geleceklerine göre, acaba, sevdiğilerimle karşılaşabilecek miyim?

TANRIM! Bana yardım et!

Bu duayı ben mi söyledim? Evet, ben. Cevap derhal geldi; Gözlerim bir parlaklığa takıldı, baktıkça parlaklık artıyordu, bu ne idi acaba? Bazı şekillerin bana doğru gelmekte olduklarını gördüm; ışıltıların muhitimi aydınlatıyor, üstlerinde, ileride, başka bir dünya var, çok güzel bir dünya! Bu benim bıraktığım dünya mı? Hayır. orası, karşımdaki varlıkların dünyası. onlar çok güzel bu öyle bir güzellik ki bıraktığım dünya böyle güzellik veremez. Silüetler gittikçe bana yaklaşıyorlar. ben olduğum yerde duruyorum, kıpırdanamıyorum, iyice yaklaştılar, içlerinden bazılarını tanıyor gibiyim. Evet tanıyorum. Bunlar yer yüzünde büyük imanla vâz etmiş insanlar ki, söylediklerinin doğru olduklarına şimdi inanıyorum. Bir zamanlar onları kalemime dolamış ve bütün dünyaya karikatürize etmişim.

Onlardan biri yanıma geliyor, evet onu tanıyorum; bu Stead'dır (Meşhur gazeteci ve spiritualizmin tanıtıcısı)

Benden tekrar dünyaya dönüp - Ölüm denen kuvvetin sadece iki bedeni ayırdığını, birisinin fanî eller vasıtasıyla kaldırılıp gömüldüğünü, diğerinin ise bütün düşünce ve bilgi hamulesiyle ebedi hayatına devam ettiği - bilgisini ve imanını yer yüzündeki insanlara bildirmemi istedi. O'na bu vazifeyi yapacağımı söyledim, fakat bunu dünyaya nasıl bildirecektim? Ewvela sesimi duyuramıyordum. Sonra ki-me? Nasıl? Ne zaman ve nerede? Bunun mümkün olabileceğini bilemiyordum. O güldü ve ellerini uzattı, öbürleri de yaklaştılar ve bana bu vazifemde yardım edeceklerini söylediler.

Geriye dönüş uzun bir yolculuk oldu. Bedenlerinden ışık intişar eden bu arkadaşlar yolumu aydınlatıyordu, ve ebediyen ayrıldığımı sandığım dünyaya tekrar kavuştum.

Rehberlerim temasa geçecek müsait durumda bedenlileri aradılar.

Küçük bir grubun toplandığı bir odaya girdik - Rehberlerim, bunun bir seans veya bir topluluk olduğunu, bizim tarafa

(Devamı sayfa 38 de)

Rüyalar ve Yorumları

Yazan: Ergün ARIKDAL

Bütün günün yorgunluklarını en iyi gideren şeyin uyku olduğunu hepimiz biliriz. Uykuyla beraber vuku bulan ruhi faaliyetlerin bir tanesi de, gene hepimizce iyi bilinen, rüyalaradır.

İnsanların rüyalar ile ilgilenişi epey gerilere kadar uzanmaktadır. Babil, Asur, Mısır. ve Yunan medeniyetlerinde. Cemiyetlerinin kaderlerini tain eden pek çok rüya meseleleri mevcuttur. Yakup ve Yusuf peygamberin. Firavunun tarihlere geçmiş rüyalarını herkes bilir. Ayrıca şu da var ki. sadece rüya değil onun yorumlanması (tefsiri) asıl önemi taşımaktadır.

İlkel cemiyetlerde rüyaların ehemmiyeti çok büyük ve fevkalâdedir. Rüyalar onlar için, günlük yayat kadar önemlidir ve hakikidir. Onlar vasıtasıyla hayatlarını tanzim ederler.

Ruhiyat alimi Freud'e gelinceye kadar rüyaların ilmi bir zihniyetle nüfuz etmeğe çalışanlar olmamıştır. Rüyalar hâl'e, geçmişe ve geleceğe ait olabilirler. Bunlar pek çok yekûn tutar ve az çok herkesin başından geçmiştir.

Rüyaların tetkikleri son derece güçtür. Bu. şundan ileri gelmektedir: **şuurun diğer sahip olduğu şeylere bağlılığı pek gevşek olduğu için, rüyalarını hatıraları kolaylıkla zaptolunamıyor, pek çabuk unutuluyor.**

Rüyaları abes gösteren sebebe gelince: başlıcası mantıki düşünceye zıt olmaları, son derece fantastik imajlarla bağlantılı bir örülüşleri olmalarındandır.

Dikkat. irade ve tenkidin işlemediği rüyada meflumlarla değil, sembolik bir mânâ taşıyan: imajlarla düşünülür; bunun için doğrudan doğruya anlaşılacak bir varlık göstermeyip ayrıca yorumlanmaları gerekir.

Rüya hallerinin bir çok sebepleri vardır. Esas olarak iç ve dış duygu ve tesirlerle. **gayrişuurdaki komplekslerdir.** Eski yunanlı doktorlar uyanırken fark edilemeyen hastalık arazlarını rüyalarda şiddetli bir hâl de duyulduklarına işaret etmiş hatta daha da ileri giderek. rüyalardan çoğunun bu arâz'ların şiddetle duyulmalarından başka bir şey olmadığını söylemişlerdir. Rüyalarda bazan müşahhas bir şekil alan kâbuslarda bu şiddetli iç duyularıyla izah olunmaktadır.

Rüyaları dış duyuların. tesirlerin başlattığı hakkında da bir çok tecrübeler yapılmıştır. Hatta dış duyulara tembihler yapmak vasıtasıyla uyuyan adamda rüya hareketleri uyandırabilir. Yalnız uykudaki şuur eşiği uyanıklık halindeki nisbetle daha hassas olmadığı için, bir çok tembihler duyulmaz olur. Rüyalarda daha çok

görülmesi, şuur eşiğinin ağır uykudakine nisbetle daha hassa olmasındandır. Meselâ uykuda gözlere çevrilen bir elektrik feneri parlaltısının bir yangını, parlak bir altın veya bir ay görünmesi mümkün olmuştur. Çünkü bu duyuların tesirlerine şekil ve mânâ vermek rolü uyuyan kimse- nin rühi durumuna bağlıdır.

Bu duruma göre, duyulardan gelen intibalar bir sahne, bir tablo olur, zira rüyanın bir yaratıcılığı, bir tertipçiliği vardır. Hem de bu yaratılan sahne ve tablolar, onları yaratanı aldatarak birer hakikat sandırır. Yalnız bu sanış boş değildir. Hayatın dâlidir bunlar... Cemiyet münasebetleri için yapılmış olan mefhum dili ile rüya dilinin hiç bir münasebeti yoktur.

Rüyalar, sadece müşahhas ve imajlı bir şuur akışı olmakla kalmıyor kıyafet değiştirmiş sembolik imajlarıyla âdeta anormal bir şuur gibi görünüyor. Gerçekte hiç de anormal değildirler; sadece akıl hastalarının hezeyanları gibi doğrudan doğruya değil, ruhun geçmişleri yardımıyla anlaşılabilir bir takım kompozisyonlardan ibarettirler. Böyle oldukları için dolayısıyla anlaşılma- ları iktiza ediyor. "Tabirnameler" rüyaları yorumlama tekniğine ait ilk denemeleri teşkil eder.

Sathi bir bakışla balmırsa rüyaların bir gün evvelki ruhi hüsrân ve açıkları kapatıp tamamlamaktan ibaret olduğu sanılır. Rüyaların uyandı- ğı sabahlar çok daha geniştir.

Fransız Claparedé rüyaların arzularımıza daha uygun yaratmalarda bulunmak suretiyle faydalı bir rol oynadıklarını «hakiki mevcudiyetimizin bizi tatmin etmeden sürünge- n gibi yaşatan temayüllerine serbest cevelan verdiklerini» anlatmak ister.

Rüyalar, işlemiyen içgüdülerimizi uyandırarak ilerideki intibak imkânlarımızı artırır. O halde rüya, yahuz haldeki arzuları tatmin etmekle kalmıyarak, istikbale de hazırlyan bir fonksiyon oluyor. Tıpkı çocuk oyunlarının çocuğu gelecekteki reel hakikatlere hazırladığı gibi.

Rüyaların dili sembollerdir. Anlatılmak istenen şeyler temsili sahneler ve şekillerle ortaya çıkarlar ki, bunların sebep ve gaye bakımından mütalââ edilmeleri çeşitli yorumları meydana getirir. Gaiyetçi telakkiye göre rüyadaki imajların çeşitliliğinde tahdit edilmeyecek kadar farklı psikolojik hallerin bir aynası vardır. Bu, doğrudur; bu yüzden rüyaların yorumlanmalarında muhtelif tarzlar vardır. (Devam edecek)

Kaybolan Hayvanlarını Rüya Görerek Buldu

Nakleden: Enver ÖLÇERMAN

Azdavayın Maksutlar köyü harman zamanı pek hareketli olur; kimi araba ile harmana sap getirir, kimi düğen sürer ve kimi de samanları yele karşı savurarak daneleri ayırt eder. Harman zamanı herkesin işi olduğundan köyde çoban bulunmaz, herkes kendi malını güder. Bir gün akşama doğru, harmanda işimiz bittiği için, salverdiğimiz sığırları toplamak için sağa sola sevdik, iki sığırımızı bulamadık; gece karanlığı basdığından etraf görünmüyordu; mecburen harmanda bulunan arabada kaldık. Gece rüyamda yüzü ışıl ışıl yanan, gözleri yüreğime işleyen aksakallı ihtiyar baba elile karşiki yamaçların göstererek: kızım tez oraya git hayvanlarını al.. diyordu, güler yüzlü babanın gösterdiği yere doğru bakdığımda: Domuzdüzü denilen yerde, köknar ağacının dibi iki sığırımızın yan yana başları ormana doğru olarak yattığını gördüm.. Uyandığım zaman rüyamı eşim M. Aliye deyiverdim... O ise öfke ile: böyle şey olmaz, inanma dedi... ısrarım üzerine eşim M. Ali yerinden doğrularak düş önüme gidelim o yere dedi. Domuzdüzü denilen kırık yere gittiğimizde iki sığırımızı yanyana köknar ağacının dibinde, başları orman tarafında olarak görmeyelim mi, hayretler içinde kaldık.

RUHI TEMASLARDA ŞÜPHE UNSURLU

(Geçen sayıdan devam)

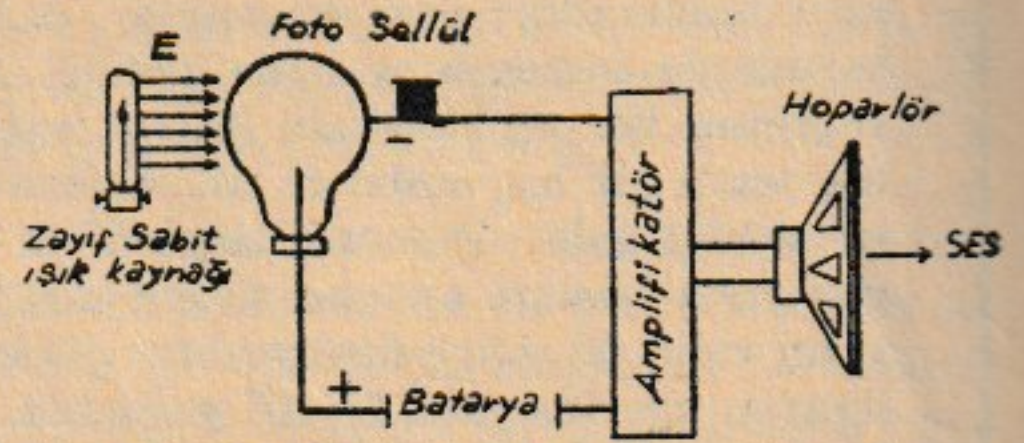
Yazan: Feridun TEPEKÖY

Biraz evvel ektooplazmanın kolaylıkla kesafetini değiştirebildiğinden bahsetmiş-tik. İşte bu vasfından, öyle zannediyoruz ki aşağıda takdim ettiğimiz şemada ol-duğu üzere faydalanarak bu değişimleri-ni ses haline çevirmek kabil olabilir. (Ay-nı fizik tertip sesli filmcilikte uzun za-mandan beri kullanılmaktadır.) Bir ışık kaynağı, optik bir kondansör, objektif, fo-to sellül, amplifikatör, hoparlörden iba-ret olarak kabaca sıralıyabileceğimiz bir tertip ile, foto-sellül devresindeki elek-trik akımı değişimlerini, tahmin ereceği-niz gibi objektif önünde **teşekkül edecek cüz'i bir miktar ektooplazmanın kesafet değişimleri** pek âlâ tevlit edebilir. Bu iş başarıldıktan sonra bu değişimlerin ses haline tahvili ise gayet kolaydır. Ve eğer bu basit alet - tabir caiz ise - ken-diliğinden konuşmağa başlayacak olursa, bu hadisenin neyi ispat edeceği kendili-ğinden ortaya çıkacaktır. Görüldüğü ü-zere, ektooplazmanın pek komplike bir tertip içinde ve pek fazla kuvvet sarfına sebep olarak hava ihtizazlarını tevlit et-mek için adeta sun'i bir hançere formas-yonunu meydana getirmesi ve direkt ses tezahürlerini tevlit etmesini kolaylaştır-mak üzere, transformasyon zincirinin uy-gun bir kesiminden itibaren aynı vazifeyi, elektronik bir cihazın eline terk etmekle hem enerji tasarrufu ile işi daha kolay-laştırmış ve hem de daha kuvvetli bir is-pat vasıtasına kavuşmuş olacağız. (Şema-ya bakınız.)

Şimdi de kısca, ekran üzerinde fan-tom teşekkülü diyebileceğimiz ikinci ter-tibin tasavvur halindeki fikrini izah ede-lim. Başlangıçta hiç şüphesiz bir takım zorluklarla ve hatta imkânsızlıklarla kar-şılaşılmasını tabii karşılamak lâzımdır. Kıymetli araştırmacıların mesailer ve ye-rinde yapacakları hamlelerle bütün bu müşküllerin bertaraf edileceğine inan-ıyoruz.

Vladimir K. Zworskin tarafından ta-sarlanmış olan televizyon sisteminde kul-lanılmış bulunan hususi bir foto-elektrik tüp (Ki buna İkonoskop denmektedir.) ile, bu tüpün tevlit ettiği şidetlendirilmiş akım değişimlerini nakleden telli hatlarla direkt irtibatlı bir televizyon alıcısı (Ki buna kapalı devreli televizyon denmekte-dir.) mevzuubahis ettiğimiz ekran üzerin-de fantomatik tezahürlerin temini için ip-tidai bir tertip olarak ele alınabilir.

İkonoskopun çalışma prensibi göz önünde bulundurulacak olursa (ki bu-

E: Ektooplazmik tesirin ışık şiddetine tesirinin vuku bulduğu saha

(Şekil: 1)

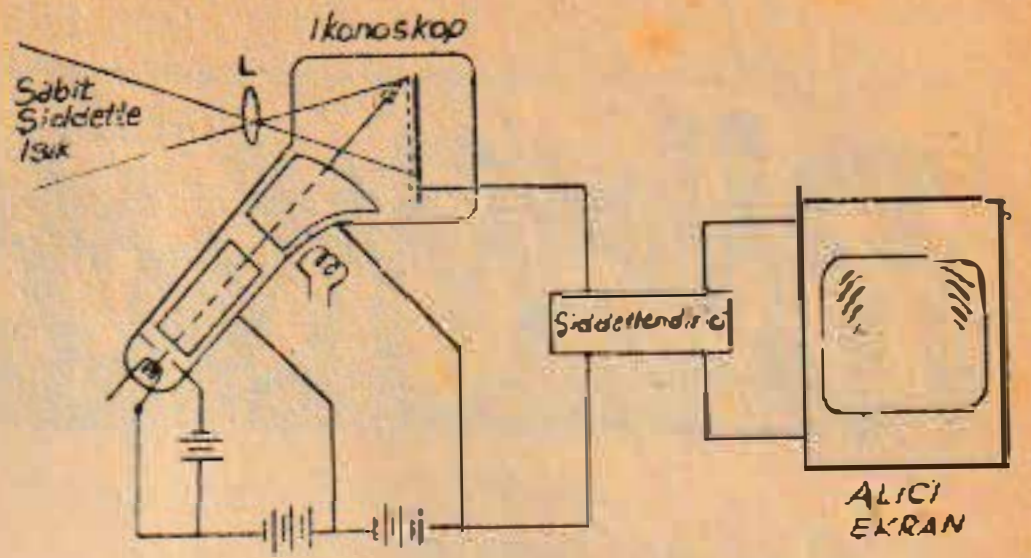
ada bu bahsin teferruatına girmemiz pek (lüzumlu değildir.) görülecektir ki, burada da aynı şekilde ektoplazmanın değişimlerinden faydalanarak aletin mozaik- fotoelektrik levhasında uygun birtakım ışıkların tevlit edilmesi mümkün olacaktır. Bu birinci kademe geçildikten sonra ışıklı hayalin televizyon alıcısının tüpü üzerinde meydana çıkması gayet basit olacaktır.

Hatta ikonoskopun verdiği akım değişimlerini uygun bir bağlantı ile önce bir manyetik banda tespit ederek hızlandırmak ve bilahare bu bandın tevlit edeceği uygun akım değişimlerini gene uygun bir tertip içinde televizyon tüpü ekranına ışık değişimleri halinde nakletmek de mümkün olabilir.

(Burada foto-şimik alıcı fiilimler yerine manyetik bandların kullanılabilmesi imkânlarının temin edilebilmesi taktiklerinde, ayrıca teknik sahada da büyük bir kolaylık ve tasarruf sağlanmış olacaktır.)

Ruhi temaslarda daima müşahade edilmekte olan şüphe unsurunun ya tamamen ortadan kaldırılması veya hiç değilse çok zayıflatılması için bu günün müspet ilminin mantığına ve kullandığı vasıtalara, başvurulması ve bunların ortaya koyacağı sonuçlarını değerlendirilmesi bir zarurettir. İnsanlığın ve ilim âleminin tecrübe ve müşahedeye dayanan çalışmalarına verdiği kıymet ve güvenini küçümsemememiz lâzımdır.

Müspet ilmin MÜSBET delil olarak kabul edebileceği unsurları, uygun metot ve tertiplerle ortaya koymakladır ki ancak ruhi bir temasın mevcudiyetini şüphe unsurlarından temizlenmiş olarak ilim âleminin gözleri önüne sermek mümkün olacaktır. İşte bu sebeple, fizik veya şimik tertipler vasıtasıyla ruhi müessiriyetlerin maddi delillerini ortaya koymağa çalışmak bizim için bir zarurettir. Böyle bir prensibin ışığı altında yapılacak bilgili

çalışmalar, er veya geç müsbet sonuçlara ulaşılmasını sağlayacaktır.

Bu günkü ilmin ve insanlığın ruhi olaylara ait müşahade etmekte olduğumuz tereddütlü ve ürkek hali, bu vadide başlıyacak olan ciddi çalışmaların getireceği ilmi kıymeti haiz delillerle, yavaş yavaş yerini, bilgiye dayanan bir imana terkedecektir.

Dileğimiz, insanlığın bir an evvel matlub olan bilgiyi benimsemeye yolunda işi ciddiye alarak göstereceği cehdin hayati bir ehemmiyet taşıdığını anlamaya çalışması, tekâmül ve mukadderat plânının birinci derecede bu faaliyetine bağlı bulunacağını sezebilmesidir.

Bir RUH'a sahip bulunduğumuzu ispat yolunda herkes kendi imkânları dahilinde vazifelidir. İnsanlığın bugünkü ızdırıplı halinden kurtularak, kendisinden beklenen asıl fill haline yönelebilmesi, sevgi, kardeşlik, hizmet, feragat ve yardım kaynaklarından kuvvet alan vazife şuuru na yaklaşabilmesi, ebedî bir hayatın sahibi bulunduğumuz bilgisinin tam idrakiyle ancak tahakkuk edecektir.

— BİTTİ —

TASHİH :

Kapak resmimizin izah yazısında 12. satırdaki "durmakta" kelimesi "durmamakta" olarak okunacaktır. Özür dileriz.

RUH ve MADDE

BÜYÜK VAZİFELİLER KÜÇÜK VAZİFELİLER

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Suat TAHSUĞ

Evvelâ, önce anlatıldığı üzere Musa bir Eski Mısır inisiyesidir. İnisiyelik, bozulmamış ilk manasiyle, normal bir tahsil ve malûmat toplamaya benzemez. Hakiki inisiye demek, devrinin müsaadesi nisbetinde şuuru - ki buna eski bir tabirle basiret gözü ve iç gözü de diyebiliriz. - açılan, hayatı insanların tekâmülüne tahsis olunmuş vahy = tebliğ alan, şahsi hayatı bu vahiylerle birlikte yürüyen yine de yer yüzünde imtihanlara tabi bir beşerdir.

Elbetteki dünyaya gelişi, önceki bir liyakatin bir ruhi olgunluğun neticesinde tahakkuk eden bir fonksiyon veya vazife iledir. Bu kimselerin bir kısmı belirli bir ekolün inisiyatik çalışmalarına tabi olduğu gibi, bir kısmı da, sonraki birçok İsrail peygamberlerinde görüldüğü gibi, normal hayat için de zuhur eden, adeta "dağ başındaki çobanlar" dan tereküp etmektedir.

Musa Tevratın ilk beş kitabını yazmıştır. (Bakınız: Tesniye, bab 31, Ayet 9: "Ve Musa bu şeriati yazdı.")

AHİT SANDIĞI

Ahit Sandığı ile ilgili malumatı (Büyük İnisiyeler) isimli kitaptan tercüme ediyoruz:

Harun'un riyaset ettiği bir gurup rahibin arasında altından yapılmış arş'ı taşıyorlardı. Musa bunun fikrini Mısır mabedlerinde kullanılan bir modelinden almıştı. Bazı mukaddes metinlerdeki sırları çözmek üzere anahtar olarak kullanılıyordu. Fakat kendisi de bazı ilâveler yapmıştı. İsrailin arşında Sfenkse benzer dört tane küçük kerubi heykeli vardı. Bu heykelcikler Tevratındaki Ezeşiel Peygamberin rüyetinde rasladığı dört sembolik

hayvana benziyordu : Bir arslan, bir öküz, bir kartal ve bir insan başı. Alemşumul dört unsuru temsil ediyorlardı. Toprak, su, ateş, hava. Kerubilerin kanatları Arş'in üstündeki altın levhayı örtüyordu.

Bu arş, Osiris rahiplerinin sihri meydana gelen elektirik ve ışık hadisesine vasıtalık ediyordu. Altın Arş ayrıca "Sefer Bereşit" isimli kitabı ihtiva ediyordu. Bu Mısır hiyoglifleriyle kopye ettiği bir kozmogoni (kainatın yaratılışı) kitabıydı. Ayrıca Musanın Asası, Turu Sina da alınan kanunlar yahut Ahit kitabı da Arş'da idiler. Musa Arş'a Elohim'in tabii adını vermekteydi. Zira onda Mukaddes an'ane, İsrail'in vazifesi, Tek Tanrı fikri sembolize edilmekteydi.

KUDRET HELVASI VE BILDİRCİN

İsraililerin Mısırdan çıkıp Filistine yerleşmeleri kolay olmadı. Yıllar yılı çöllerde dolaştılar. Yedikleri kudret helvası idi. Bu gezginci hayattan bıkan İsrail oğulları Musaya defalarca baş kaldırdılar. "Bize kim et yedirecek?" dediler. "Mısırdaki parasız yediğimiz balığı, hiyarları ve karpuzları ve pırasaları ve soğanları ve sarmısakları hatırlıyoruz; fakat şimdi canımız kurudu. Ve man (kudret helvası) kişniş tohumu gibi idi" (Sayılar: Bab 11)

Musa, ümmetinin bu ısrarlı taleplerinden bizar oldu. Rabbe yalvardı. Ve kavmi için tebliğ aldı: "Ve et yiyeceksiniz. çünkü: Kim bize et verecek? Çünkü Mısırdaki halimiz iyi idi, diyerek ağlayışınızı Rabbe işittirdiniz. Rab de size et verecek ve yiyeceksiniz; Bir gün, ve iki gün. ve beş gün, bir ay, burnunuzdan gelinceye kadar, ve size tiksime verinceye kadar yiye-

ceksiniz; çünkü aranızda olan Rabbi reddettiniz.”

“... Ve Rab tarafından bir yel çıktı, ve denizden bildircinlar getirdi, ve ordugâhın etrafında... yerin yüzünden iki arşın kadar yüksekliğinde olmak üzere ordugâhın üzerine düşürdü.” (Sayılar, Bab 11)

SUSUZLUK

“Ve cemaat için su yoktu; ve Musaya karşı ve Haruna karşı toplandılar.”

“Ve Musa ile Harun cemaatin önünden toplanma çadırının kapısına gittiler ve yüzüstü düştüler.”

“Ve Rab Musaya söyleyip dedi: Değneği al, ve sen ve kardeşin Harun cemaati toplayın, ve onların gözü önünde kayaya, suyunu versin diye söyleyin ve kayadan onlara su çıkaracaksınız; ve cemaata ve hayvanların içireceksiniz.”

“Ve Musa ile Harun cemaati kayanın önüne topladılar ve onlara dedi: Ey asiler, şimdi dinleyin; bu kayadan size su çıkaralım mı? Ve Musa elini kaldırdı, ve kayaya değneğiyle iki kere vurdu; ve bol su çıktı ve cemaat ve onların hayvanları içtiler. Ve Rab Musaya ve Haruna dedi: İsrail oğullarının gözü önünde beni takdis etmek için Bana iman etmediğinden bu cumhuru kendilerine verdiğim diyara götürmeyeceksiniz.”

Yukardaki satırlar yine Tevratın Sayılar kitabından (Bab 20) alınmıştır. İsrail oğulları niçin Mısırdan sıkılıyorlardı? Mısırdan nasıl çıktılar? Nelere şahid oldular? Sonraki sıkıntılarında nasıl davrandılar?

İsrail oğulları putperest bir çevrede Tek bir Tanrı imanını savunacaklardı. Bu Tanrı görünmeyen, şekli olmayan bir Tanrı idi. Bütün çevre gevşek, atıl, katil, şehvet düşkünlü, iğrenç putlara tapıcı idiler. Bu yeni imanın sahipleri dayanaklı olmalı değil miydiler? Diğerlerinden farklı olmayacaklar mıydı? Bu yeni imanın imtihanları, eprövlere yok muydu?

Öyleyken ne oldu? Kendilerini yaşatacak bir gıdaya sahipken sarmısak ve soğan istediler. Peygamberleri başlarından ayrılınca buzağıya taptılar; susuzluğa dayanamadılar; Peygamberleri de onların

arzusuna uydu. Bu susuzluk karşısında kendilerini yöneten kuvvete inanç gösteremediler.

KENAN DİYARINDA

İsrailoğulları Paran çölünde konaşmışlardı. Musanın aldığı vahy üzerine Kenan diyarını casuslukla öğrenmek üzere her İsrail Sıptından birer kişi yeni memlekete gönderildiler.

Oniki kişi kırk gün müddetle o diyarı gezdiler; meyvalarından toplayıp getirdiler ve Musaya şöyle dediler: «Bizi gönderdiğin diyara vardık; ve gerçek süt ve bal akıyor; ve onun meyvası budur. Ancak memlekette oturan kavim çok kuvvetlidir, ve şehirler istihkâmlı ve çok büyüktür; hem de orada Anak oğullarını gördük. Bu memleket ahalisini yiyen bir memlekettir. Ve içinde gördüğümüz bütün halk uzun boylu adamlardır. Ve kendi gözümüzde biz çekirgeler gibi idik.»

Bu memleketin güzel olduğunu ve kolay zapt edilebileceğini iki kişi söylemişti: Yefunne oğlu Kaleb ve Nun oğlu Yeşu. Geri kalan halk o gece ağladılar. Mısıra dönmeyi bile düşündüler.

Bunun üzerine Musanın aldığı Vahy, o iki kişiden başka kimsenin arzu mev'udu göremeyeceği idi. Ne Musa ne Harun! İsraililere Kızıldeniz yolundan çöle dönmeleri emredilmişti.

Buna İsrail oğulları çok üzüldüler ve hata yaptıklarını kabul ettiler. Ertesi gün dağa çıkıp vuruşmak istediler. Musa onlara: «Bu iyi gitmez; dedi. Niçin şimdi Rabbin emrini tecavüz ediyorsunuz? Çıkmayın; çünkü Rab aranızda değildir. Düşmanlarınız önünde vurulmayasınız.»

Nitekim öyle oldu. O dağda oturan Amelekiler ve Kenanlılar onları mağlub ettiler.

Yahudiler kırk sene çöllerde dolaştılar. Mısırdan çıkanların hepsi öldü. Musa da kendisine vahy olduğu gibi arzı mev'udu göremedi. (Bak: Ve sizin yüzünüzden Rab bana öfkelenmiş ve Erdenden ben geçmiyeyim, ve Allahın Rabbin sana miras olarak vermekte olduğu o iyi memlekete ben girmiyeyim diye and etti. Tesniye, Bab 4, Ayet 21).

SPİRİTUALİZM VE SAN'AT

AFİF YESARİ

Metapsişik konular ve spiritalizm, mahiyetlerinin bilinmediği eski çağlardan bu yana san'ateyi ilgilendirmiş, etkileri, yarı, resim, müzik gibi cesatli san'at kollarında izlenmiştir. Spiritalizmin etkisi, günümüzde de, dünya çapındaki san'at eserlerinde müşahade edilmektedir. Bu sayımızdan itibaren, «Ruh ve Madde» okuyucuları, bu sütunlarda, spiritalist ruh ve düşüncenin etkilediği san'atçıların eserlerinden örnek ve pasajlar bulacaklardır. İlk olarak, ünlü Amerikalı şair Wallace Stevens'in «Reenkarnasyon» u ele alan bir şiirini sunuyoruz.

DÜNYAYA BİR POSTA KARTI GELDİ

Bilmiyorlar - bir zamanlar hepimiz sağdık
Bizimdi bir zamanlar bu dere tepe
Şimdi çocuklar kemiklerinizi topluyorlar

Güz gelir asmalar üzüm kokar
Dağı taşı tutardı kokusu
Sıcacık soluklarda yaşardı

Neyimiz var neyimiz yok kalanlara bıraktık
Bilmiyorlar biz bu kemiklerimizle
Gözümüzü kulağımızı ellerimizi bıraktık

Kalkar gider bahar bulutları şimdi
Eski çağ evlerini gölgeler
Kapı önlerinde durur rüzgâr

Kepenklere vurur hırçın kızlar gibi
Yıllar yılı ev nedir unuttuk bilmiyoruz
Bilmiyoruz n'oldu kapımız bacamız

Gün geçer unutulur yaşananlar
Filizlenmiş ebem kuşağı örer çocuklar
Bizim ağızımızdan konuşurlar bilmeden

Bu eski ev bizim - bu bahçe bizim
Hiç yaşamamışız gibime geliyor
Kala kala bir aşk kalmış bizlerden

Dünyada bir evin pancurlarına rüzgâr vuruyor
Gün ışığı değişiyor üzerine
Beyazında gölgeler geziniyor.

Mezar ve Mezarlıkları Ziyaret

(Geçen sayıdan devam)

İnsanlar ölülerini gömmek veya diğer şekillerle cesetleri yok etmek mecburiyeti yanında, hep ölümden korkmuşlar, ölüye hürmet etmişler, onun hatıralarına bağlı kalmışlardır. Ölüm fikri etrafında toplanan çeşitli duygu ve inançlar ölüm hâdisesi hakkındaki bilgilerden mahrum değildir.

Evvelâ ölüm hâdisesiyle, ruh bedenle alâkasını kesince, tabiat, ruha ariyet olarak verdiği unsurları geriye almaktadır. Bu çok normal çok tabii olan durum yanında Bedensiz dostumuz «Kemal Yolcusu» nun naklettiğimiz sözleri ne kadar yerindedir.

Bedensiz varlıkların mezarlara bağlı kaldıklarım düşünmek yerinde bir keyfiyet değildir. Esasen ruh için öldükten sonra bedeni ve dolayısıyla mezarı terk etmek bir zarurettir de. Ölümler için yapılan dualar, telkinler, matemler bu gayeye matuf olsa gerektir.

Ama, ölülerimizin muhtaç olduğu yardımı biz kapalı şuurunuzla düşünürken, onlara diğer bedensizlerin, ellerindeki geniş imkânlarla yardım etmeyeceklerini nasıl düşünürüz? Şu kainatta, bedenli veya bedensiz muhtaç olduğu yardımdan mahrum olan bir tek kul düşünülemez.

«Tabiat geri alacak olduktan sonra malik olduklarımı bu kadar büyük bir cömertlikle bana niçin veriyor? diyorsun, değil mi? Düşün ki sen de ona verdin. Onu şekillendirdin, inanalandırdın, tezyin ettin. Sen de giderken ona kendinden, hakiki varlığından ne bırakabiliyorsun ki?»

O halde ikiniz de haklısınız.»

Kemal Yolcusu

Ölüm biz Neospiritüalistlerce, bir realite değişikliğinden başka bir şey değildir. Yani bu dünya realitesinden, öbür alem (Spatyom) realitesine geçiştir. Bir realiteden ötekisine geçen de beden değil Ruh'tur Geçtiği öbür alem realitesinde geldiği dünya mektebindeki kısa veya uzun hayat seyri esnasındaki safhalarını gözden geçirecektir. Sonu gelmeyen tekâmül yoluna devam edebilmesi için yeniden dünya mektebine dönmesi anı kararlaştırılıncaya kadar kalacağı spatyom aleminde bir önceki hayatın bir mizan ve muvazenesini yapacak, ne kazanıp neler kaybettiğini tartacak, tekâmül plânında noksan kalan taraflarını gözden geçirecek, bu defaki bedenleneceği vücudu, o vücudun teşek

Yazan: Dr. Atâ ATALAY

kültüne sebep olacak (ana-baba) yı, barınacağı aileyi, çevreyi seçecek ve yine kendisine yardım eden üstün varlıkların yardımı ve kendi serbest şuuru ile hazırlayacağı yeni plânı ile tekrar kâinatın bir köşesine (meselâ: tekrar dünyanın bir yerinde) yeniden bu aleme doğacaktır.

O halde ebediyete intikal ettiğini sandığımız anamız, babamız, kız veya erkek kardeşimiz, akraba veya sevgililerimiz, dostlarımız hakikatta bir ceset olarak gördüğümüz yerde değil, tekâmül seyrini takip eden bir ruh olarak belki odamızda oturduğumuz koltuğun kenarında, karşımızda velhasıl belki yanımızdadır.

Eğer biz onları göremiyorsak, hem bu bir icabat olduğu için bu böyle oluyor, görmemekliğimiz lâzım geldiği için göremiyoruz, hem de bizim üç buut kavramı ile bizim gibi bir vücut içinde bulunmamaları, daha doğrusu bizim üç buut realitesi dışındaki başka bir buutun icabatı içinde buldukları için göremiyoruz. Ancak yine yaşayanlara öteki alemin bir isbat belgesi olarak bir beden dahilinde materyalize olmaları gerektiği zaman pekâlâ onları kendi bedenleri dahilinde görmemekliğimiz mümkün oluyor. Ayrıca Ruh'lar için, bir mekân, bir barınak, vel-

nasıl üçlü buut anlamımızla teşkil ettiğimiz bir yer düşünemeyeceğimiz gibi, onlar için yakın - uzak bir mesafe mefhumu da kabul edemeyiz. Bu böyle olunca onları bir mezar içinde düşünmek de bilmem ne derece haklı oluruz.

★

Dahası var: Ölümünden sonra yeniden dünyaya gelmek üzere mizan ve muvazene için spatyomda geçecek zaman, bizim dünya ölçülerimizle, çok uzun (asırlar boyu) olabileceği gibi çok kısa (anlar içinde) de olabilir. Bir icabat olarak birisi dörken ruhu dünyanın diğer bir yerinde döllenmiş bir yumurtacığa intikal etmiş ve kısa bir zaman fasılası içinde tekrar dünyaya gelmiş olabilir.

O halde mezarı başında ruhunu takdis ettiğimiz, onun beden ve ruh istirahatı için mukaddes kitaplardan ayetler okuyarak dua ettiğimiz ölülerimizin belki de bir icabat olarak yeniden dünyamızda yaşamakta olması ihtimali bizi büsbütün bir çıkmaza sürüklemeyebilir mi?.

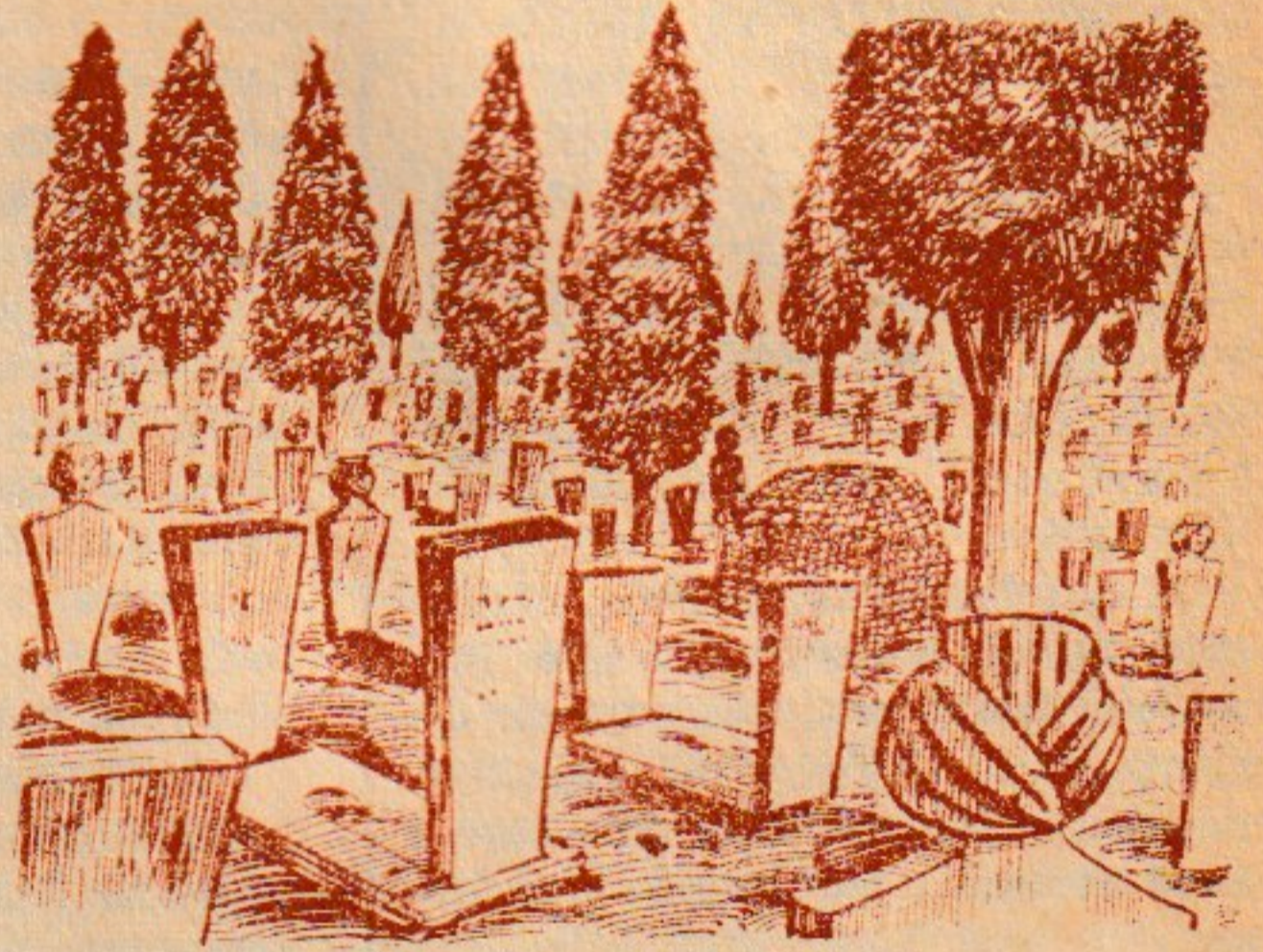
★

Öte yandan denizlerde boğulanlar, yolculuk sırasında gemilerde ölüp de koca Okyanuslara atılanlar, harp, yangın, zelzele, infilak, bir kıt'a çökümü gi-

bi sebeplerle küçük büyük kitleler halinde cesedlerini belirli bir yerde bulmaklığımız imkânsız ölümlerin mezarları yok diye onları tekâmül listesinden silmek mi lâzım gelecek?.. Asırlardır ölü gömülen mezarlıklarda zaman olmuştur ki aynı mezara muhtelif aralıklarla bir çok ölümler defn edilmişlerdir. Son dünya savaşında Almanla-

melerine devam edeceklerdir.

O halde ölümlerimizin ruh sükûn ve istirahati için Tanrıya yalvardığımız yerin muhakkak bir mezar başı olması hiç de şart olmuyor. Yapacağımız dua ve yalvarışı bir mezar başında yapmakla evimizin sâkin bir köşesinde, günün değişik saatlarında, aklımıza geldiği her yerde yap-

rın ve Rusların Yahudi katliamında kazdıkları bir çukura gelişigüzel doldurdukları ölümlerin husule getirdiği bir metrelik müşterek mezarlar hep düşüncemizi teyid eder misallerdir. Böyle bir mezar içinde kaç aile kendilerine ait cesed için yaş dökmüşlerdir bilinemez ama bilinen bir şey var ki oraya milyonlarca insan gömülmüş olsa bile yine de tek tek ruhları İlâhi İrade kanunları gereğince takip edecekleri tekâmül yolunda yürü-

sak belki daha mânâlı ve müessir olacaktır. Çünkü dualarımız âli Ruhlar kademeleri yükseldiği Tanrının birliğinde kabul edilecekse her nerde, nasıl ve ne şekilde yaparsak yapalım maksat hasıl olacaktır ve olur. Yoksa mezar dediğimiz yere yüz sürmekliğimiz şart olmadığı gibi bu toprak tümseği önünde diz çökerek yapılan yalvarışın İlâhi tecelliyatta ötekisinden daha çok müessir olacağını sanmak düpedüz kendisini aldatmak olur.

ÖLÜM Nedir?

(Geçen sayıdan devam)

Gitgide artan bir bitkinlik ruh ve beden münasebetleri azalmaktadır: kaba beden ölmek üzere yatağa yatıyor. Seyyalevi beden ise artık ayrılmaktadır. Diğer yüksek unsurlarda bu bedene iltihak etmektedir. Şuur da artık, hemen hemen spatyoma kaymıştır ve ölmekte olan hasta şahsiyeti hakkında pek müphem bir duyguya sahiptir; sonra bu şahsiyette unutulur. Manevi değerler (hissi bağlar: aile, anne, baba, evlat bağları) silinir. İyi ve kötü olan şeyleri doğru olarak anlayamaz hale gelir. Zaman zaman kendini gayet yüksek duygularla dolu hiseder.

Daha başka durumlarda, bütün hatıralar bir sinema şeridi gibi gözü önünden geçer... Zamanın bir önemi yoktur... Tıpkı bir rüyadaymışcasına cereyan eder her şey... Sene be sene... gün be gün... an be an...

Ruhla beden münasebetlerinin hemen kesildiğini söyleyemeyiz. Çok ince münasebetler bir müddet daha devam eder. Bunlar daha ziyade o biten hayatla ilgili zihni değerlerdir. Çoğunluk tahayyüli şeylerdir.

Şüphesiz, ne kadar ince şekilde müşahade edilirse edilsin ne kadar tarif edilirse edilsin, her insanın ölüm tarzı, onun maddi ve manevi durumuyla alakalı olduğu için, kendine bas bir nitelik arzeder. Kısaca bu olayın en yakın bilgisini ölüm esnasında bizzat kendimiz bilebiliriz. Şurası da var ki, ölüm yeni bir doğuşun ilk adımıdır; yoksa yokluğun değil!

S O N

İKİNCİ KISIM ÖLÜMDEN SONRA İNSAN

Yazan : Ergün ARIKDAL

Bundan önceki yazılarımızda, ölüm anında ruh ve beden münasebetlerinin tedricen gevşeyişi ve kopuşuna ait kıymetli ve emin müşahadeleri arzemiş, müteakiben de ölümün maddi tezahürleri hakkında kısaca bir kaç söz söylemiştik. «Ölüm nedir?» bahsimizin nihai kısmı : «Ölümden Sonra İnsan» problemine, bu suretle, girmiş bulunuyoruz.

Şunu arz edelim ki, hepimizi yakından ilgilendiren bu konuda sizlere vermek istediğimiz fikir ne ruhun varlığı ve ne de ölümden sonra mevcut olan bir hayattır. Şüphesiz bütün okuyucularımız için bunları tekrar etmekte bir mânâ yoktur. O halde maksadımız nedir? Kısaca şunları söyleyebiliriz:

Evvelâ, ruhun beden içi ve beden dışı faaliyetlerinin muharrik unsuru, onun bilgisidir. Sonra, bilgisinin tatbikatını yapan ruhun, bu tatbikat sırasında aldığı tavır ve niyeti esastır. Nihayet, bütün yaşayışlar boyunca şuurunda hasıl olan aydınlıkların ona kazandırdığı kemâl derecesi saf bir olaydan doğmaktadır.

Ölümden sonra insan hayatını, öncekiler gibi, gene müşahadelere dayanarak inceliyeceğiz. Bu arada sırası geldikçe de, yukarıda arzettiğimiz maksatlar daire sinde, açıklamalar yapacağız.

Metapsişik araştırmalarda itimat edilir hadiselere dayanmak zaruridir; bu yüzden sizlere sunacağımız örnekler için metapsişik ilmin büyük metodçularından Eugénie CASLANT (Kalan ... okunur) nın eserlerini seçtik. Tatbikatta «Ruhi İnfisal» ismini verdiğimiz psişik metodu bulan ve en iyi şekilde kullanan Caslant, aynı zamanda, görücü medyomları vasıtasıyla spatyom hayatına ait çok önemli

Müşahadeler de elde etmiştir. Müşahadelerin izahlarını hem spiritizma bilgilerine ve hem de titreşim ve astral plânlara göre açıklamaya çalışacak ve bu suretle, genç tatbikatçı dostlarımıza yararlı bilgiler de vermiş olacağız.

Aşağıda arzettiğimiz müşahadeler trans halinde olan görücü (voyant) medyumlar vasıtasıyla elde edilmiştir. Basitinden muğlak olanına kadar, sırasıyla takip edebiliriz. Bu müşahadeleri numaralamak suretiyle, ileriki bahislerimizde onlar üzerinde izahlar yapabilmemiz kolaylaşmış olacaktır.

Müşahade (1)

“Görücü medyum, şuur sahasında, bir yatak, bir resim, bir kap ve bir ütünması bulunan küçük bir odanın ortaya çıktığını görüyor; masa üstünde takma yakalar, küçük bir kedi ve ütü var. Bunların hepsi dürüstlük ve çalışma intibası veriyor. Görücü medyum imajdan müteessir oluyor, imajın kaynağına kadar çıkıyor ve takma yakaları ütülüyene, hazla işinin hemencecik bitmesini düşünen, kırk yaşlarında bir kadın görüyor. Görücü, zihni olarak sorular sevk ediyor ve sanki bu kadının ruhunda onun geçmiş hikâyesini okurcasına doğrudan cevaplar alıyor.”

“İsmi Juliette'dir, müşterisi boldur; aralarında bir de vali var. Evlenmemiş bir kadındır. Hayatından aşklar geçmiştir ve onlardan bir kin duymadan ayrılmıştır. Çok hasta olmuş, hastahaneye yatmış ve orada şuuruna sahip olmadan ölüp gitmiştir. Çalışma hayatını yeniden görüyor.”

Şu misalimizde, dünya tesirlerinin sürekliliği ve ruhun maddeye bağlılığı yüzünden imajınasyonun nev'i görülmektedir. Tıpkı yer yüzünde olduğu gibi... Ayrıca teknik yönden de çok önemi haizdir.

Müşahade (2)

“Diğer bir medyum, fiskiyeli, şimsir ağaçlı, çakıllı kum kaplı Fransız stili bir bahçesi olan küçük bir ev vizyonu (rüyeti) görüyor. Yemek odasında: etrafında bir erkek, bir kadın ve iki çocuk duran bir yemek masası; Brötanyalı (Fran-

sada bir bölge) bir hizmetçi örtüleri yıkıyor. Görücü, açık olarak şunu anlatıyor ki, imaj hizmetçiden çıkmaktadır ve diğer kimseler sadece, hizmetçi tarafından aksettirilen hatırat şekilleridir.”

“Sonra sahne değişti; telaşlı bir kadın erkeği çağırıyor. Hepsi çıkıyorlar, arabaya biniyorlar. Yolu dönerken bir kaza meydana geliyor, erkek ölüyor. Hizmetçi artık eve dönmeyen kadını izliyor; zira adama aittir ve onunla gayri meşrû olarak yaşıyordu. Hizmetçi, kadınla bir kaç sene daha beraberce bulunuyor ve sonra güney Fransada bulunan bir rahibin hizmetine girmek için ondan ayrılıyor ve ileri yaşlarda ihtiyarlıktan ölüyor.”

“Kendisi, Meryem ve meleklerin bulunduğu bir cennette olduğu duygusu içindedir; fakat yeryüzü hatıraları, bir anlık olarak, tekrar belirir ve maddeleşirler: bilhassa ona kuvvetle müessir olan evin hatırası... Zira bu evde bir facia ile karşılaşmıştı.”

Yukarıdaki iki müşahade, medyumun intibalarını ihtiva etmekle beraber hakikatle alâkaları vardır. Bir kere, ruhun içinde bulunduğu şuur hali onun devamlı ve derin şekilde maddi faaliyet, dolayısıyla imajlarla yüklü olduğunu göstermektedir. Medyum, esas itibariyle ruhun şuur sahasına girip; onun içsel düşüncelerini, kendi kabiliyetine göre, almaktadır.

İkincisi, sadece şekilleri almakla kalmıyor, ayrıca bu şekillere bağlı olan fikirleri de almaktadır. Fikirler tesir tarzında imajlara rabdedildiğinden, medyumun bu tesirleri tefsir edişi çok önemli rol oynamaktadır.

Metapsişik araştırmacının bu tefsir tarzında olan sahne izahlarını çok iyi müşahade etmesi ve ruhun iç durumuna en yakın olan fikre ulaşması şarttır.

Bundan sonraki müşahadelerde daha geniş izahlara rastlayacağız ki buradan da medyumun ruhtan aldığı imaj-tesirleri aslına çok benzer şekilde aksettirebildiği neticesi çıkar.

(Devam edecek)

İNSAN VÜCUDU UÇABİLİR Mİ ?

Bu yazı Planète mecmuasının 16. sayısından kısaltarak ve bazı ilâveler yapılarak tercüme edilmiştir. (Levitasyon = medyumların celse esnasında herhangi görünür bir fizik tesir olmaksızın havalanmaları) olayının ilmi Spiritismanın başlangıcıyla meydana geldiğini iddia etmek kimsenin aklına gelmez. Bu kabil az müşahede edilen olaylar her zaman vukua gelmiş olabilecektir. Bizce önemli olan hangi şartlarla ve niçin meydana geldiklerinin araştırılmasıdır.

Kapak resmimizde Levitasyon halinde bir yoginin iki ayrı istikamette çekilmiş bir resmi görülmektedir. Bu sayfamızda da aynı resmin yatay olanını ve Azize Thérèse d'Avila'yı görüyorsunuz.

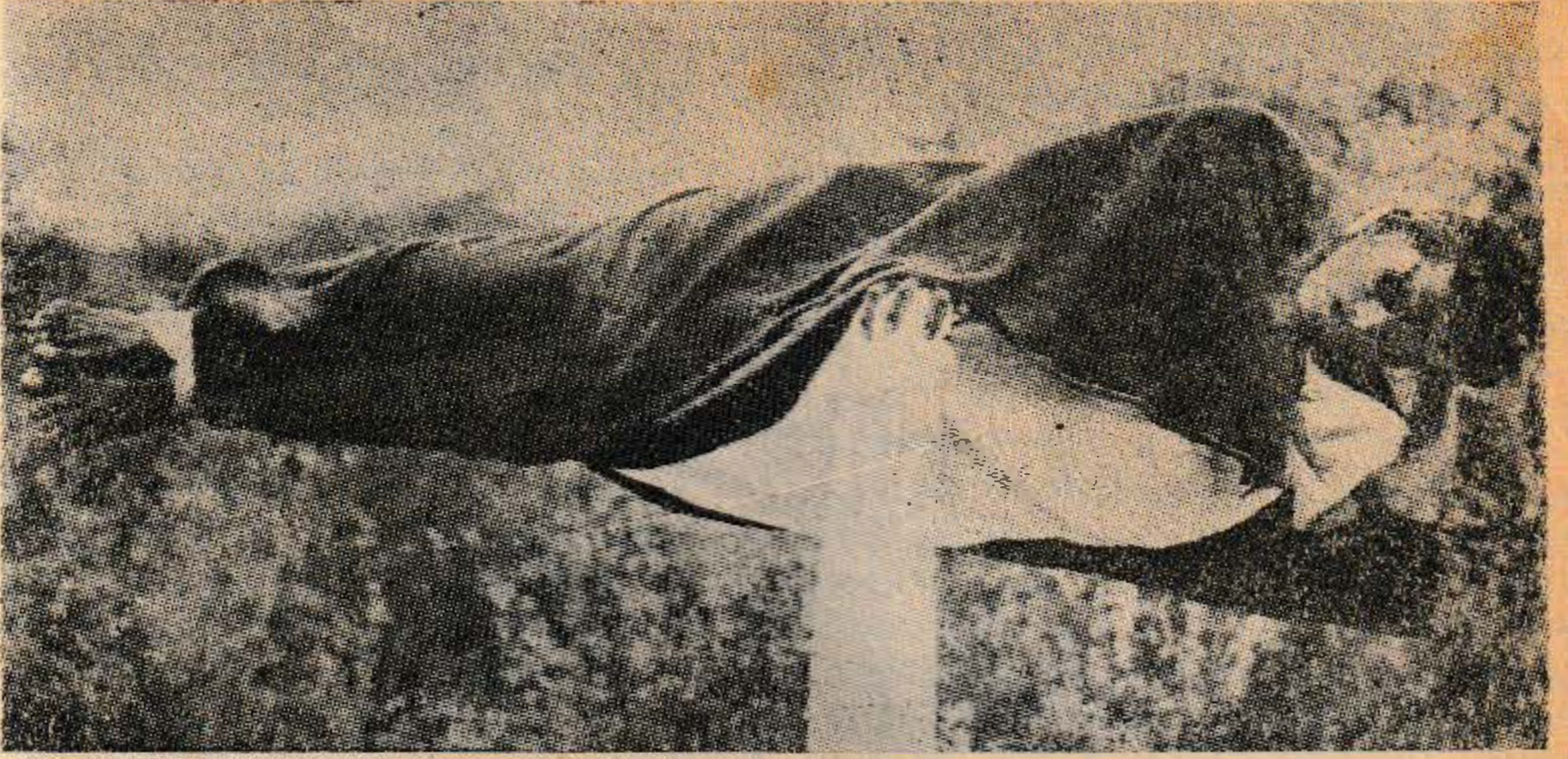
LEVİTASYON BİR VAKIADIR

Levitasyon herkesce müşahede edilsin veya edilmesin, gerçek veya efsane olsun, gayri şuuri denilebilecek bir arzuya dayanmaktadır. Havalara yükselmek yer çekiminden kurtulmak; düşüncemizin zincirlenmiş bulunduğu bedenın ağırlığından kurtulmak dileği. Hepimiz benliğimizin derinliğinde, bizi toprağa bağlayan esareti kırabilirsek aynı zamanda bizi ölüme tâbi kılan önüne geçilmez zarureti de yenebileceğimiz tarzında, gayri akli bir inancı taşımaktayız.

Şuuraltında yatık vaziyet muvaffakiyetsizliği ve ölümü, ayakta durma ise hayatı temsil eder. Uçma ve yükselme ile bu hayat zafere doğru gitmektedir.

Bu dikey buud itilişi her hayat şeklinde göze çarpar. Nebat gök yüzüne doğru yükselir. Darwin'in tekamül serisinde, karbon devrinin büyük sürüngenleri sönmüşler, bunun yerine kuşlar inkişaf göstermişlerdir. İnsan, dört ayaklı pozisyon yerine dik durma kabiliyetini kazanmıştır.

Montgolfier biraderlerin ilk balonunun yükseldiğini gören bir markiz şöyle

bağırması: «Göreceksiniz, ölümsüzlüğü de bulacaklar; ama biz ölmüş olacağız!»

İngiliz biyolojisti, Jesuit «Herbert Thurston» «Mistisizmin Fizik Olayları» isimli klasik eserinde, yüzden fazla aziz veya «Mutlu kişi» nin biyografisinde, her birinin bir kaç defa levitasyon olayına tâbi olduğu yazılıdır. demektedir.

Azize Marie-Madeleine de Pazzi, trans halinde iken «yeryüzünden fizik olarak ayrıldığı gibi acayip bir vehme» kapılmaktaydı. Bu halde iken ona birisi bir sorarsa, avazı çıkararak bağırarak suretiyle cevap veriyordu. Soru soranların yanısında bulunduğu halde kendini çok yükseklerde görüyordu.

İNANILIR ŞEHADETLER

Marie-Madeleine de Pazzi'nin bu tanslarına şahit olanlar onun bu yanılmasını anlattıktan sonra bazı levitasyon sahnelerini de aynı basitlikle anlatmaktadırlar. Bunlardan Ceparı «Vita di Santa Maddale na de Pazzi» isimli eserinde şöyle demektedir: «3 Mayıs 1592 de koşarak koroya girdi. Hiç bir insan yardımını, bir merdiven olmaksızın yerden dokuz on metre yük-

sek, yirmi santim kadar enlilikteki bir pervaza kadar havalandı. Orada, tam bir emniyet içinde, asılı bir salibi söktü, göğsüne bastırdı; sonra rahibelere uzattı. Peçesini çıkarıp terlenmiş gibi vücudunu sildi. Bütün bu hareketler, onun yerinde kim olursa olsun başını döndürürdü.

Şüpheli okuyucu böyle olaylara müte-rafık olarak toplu bir bekleyiş, inanç ve heyecan; kısaca kitlevi bir psikoz düşünebilir. Gerçekse tamamen bunun aksidir. Azizler bu tarz «Mucizeler» le karşılaştıkları zaman çok ürkmüşlerdir. Onlara bütün öğrenimleri boyunca dış tezahürlere emniyetsizlik telkin edilmiştir. Hıristiyan ilahiyatı böyle tezahürleri manasız ve gülünç telakki etmiştir. XIV. Benoit adıyla 1740-1758 senelerinde papalık eden Prospero Lambertini, «De Servorum Dei Be- atificatione» isimli eserinde bu çeşit vak'aları. XX. asır psikanalizcilerini hatırlatan çok «rasyonel» izahlarla karşılaşmaktadır. Telkin. toplu halüsinasyon, sayıkla-

(Luzien sayfanı çeviriniz)

ma, isteri gibi. Tarihteki levitasyon olayları araştırılırken, bu çeşit «acayip» vak'aların kahramanlarının adeta bilinmeyen bir kuvvet tarafından vücutlarının bu işe zorla sürüklendiği, bu yüzden başkaları tarafından hor görülüp acı çektikleri, bu olayları her zaman gizlemeye çalıştıkları unutulmamalıdır. Bu çeşit davranışlara şahit olanların sayısı pek çoktur.

THERESE D'AVILA VAK'ASI

1515-1582 yılları arasında yaşayan bu kadın İspanyol edebiyatının üstadlarından biridir. (İnsanın içindeki Şato = Château intérieur) isimli sembolik eserin sahibidir. Karmelit tarikatının banisi, becerikli bir organizatördür. Bütün hayatı adeta günbegün tesbit edilmiştir. Hareketlerinin şahitleri müteaddittir. Aşağıda anlatacağımız sahne de kalabalık bir topluluk tarafından müşahede edilmiştir.

«Sabahleyin, manastırda ayin zamanıydı. Vasi Şapelde diz çökmüş rahibelerden başka manastırda muhtelif yabancı şahıslar da mevcut idiler. Evek Alvaro de Medoza ayini idare ediyordu. Mukaddes ekmek dağıtımını esnasında sıra Thérèse'e geldiğinde, diz çökmeye hazırlanırken, yüzünde beşer üstü ani bir saadet ifadesi gözükte. Bunu hemen bir korku ifadesi takib etti. Evek mukaddes ekmeği uzatırken, rahibe bir feryat kopararak havalandı. Hadise ayrı ayrı bir çok şahit tarafından teyid edilmiştir. Bizzat Thérèse de hatıratının XX. Bölümünde olayı şöyle anlatmaktadır :

«Bu şey hep beraber koronun önünde vuku buldu. Ben diz çökmüş, mukaddes ekmeği almak üzereydim. Bu acayip olay beni çok üzdü. Çünkü dedi-kodulardan korkuyordum. Rahibelere bundan bahs edilmesini yasak ettim.

«... Bana öyle geldi ki, birazcık mukavemet etmeye çalıştığım zaman ayaklarımın altından büyük bir kuvvet beni yukarı doğru itti. Bunun, ilk defa başıma geldiği için, beni büyük bir dehşete düşürdüğünü itiraf etmeliyim. Vücut böyle yerden havalandığı zaman hisler dumura uğramamıştır. Havaya kaldırıldığımı

tamamen idrak edebilecek kadar kendimdeydim.

«BU BİR DEHŞETTİ; LUTUF DEĞİL!»

Yepès evek'i Azizenin hayatında bu tezahüratın ne kadar ıstırap verdiğini anlatmıştır. Bir defasında kadın yükselmek için parmaklıklara yapışmış, feryatlar koparmış, gene muvaffak olamamıştır. Başka bir gün yerdeki hasıra yapışmış, bu defa da hasırla birlikte havalanmıştır.

Muhiti tarafından ve kendi gözünde çok ruhani ve saygı değer bir hayat yaşayan bu kadıncağızın arada bir izah edilemedik bir şekilde, bar bar bağırarak, parmaklıklara, hasırlara sarılarak yükselmeye ayak diremesinde gülünç bir taraf bulunduğunu da itiraf etmek icab eder.

BAŞKA UÇAN RAHİPLER

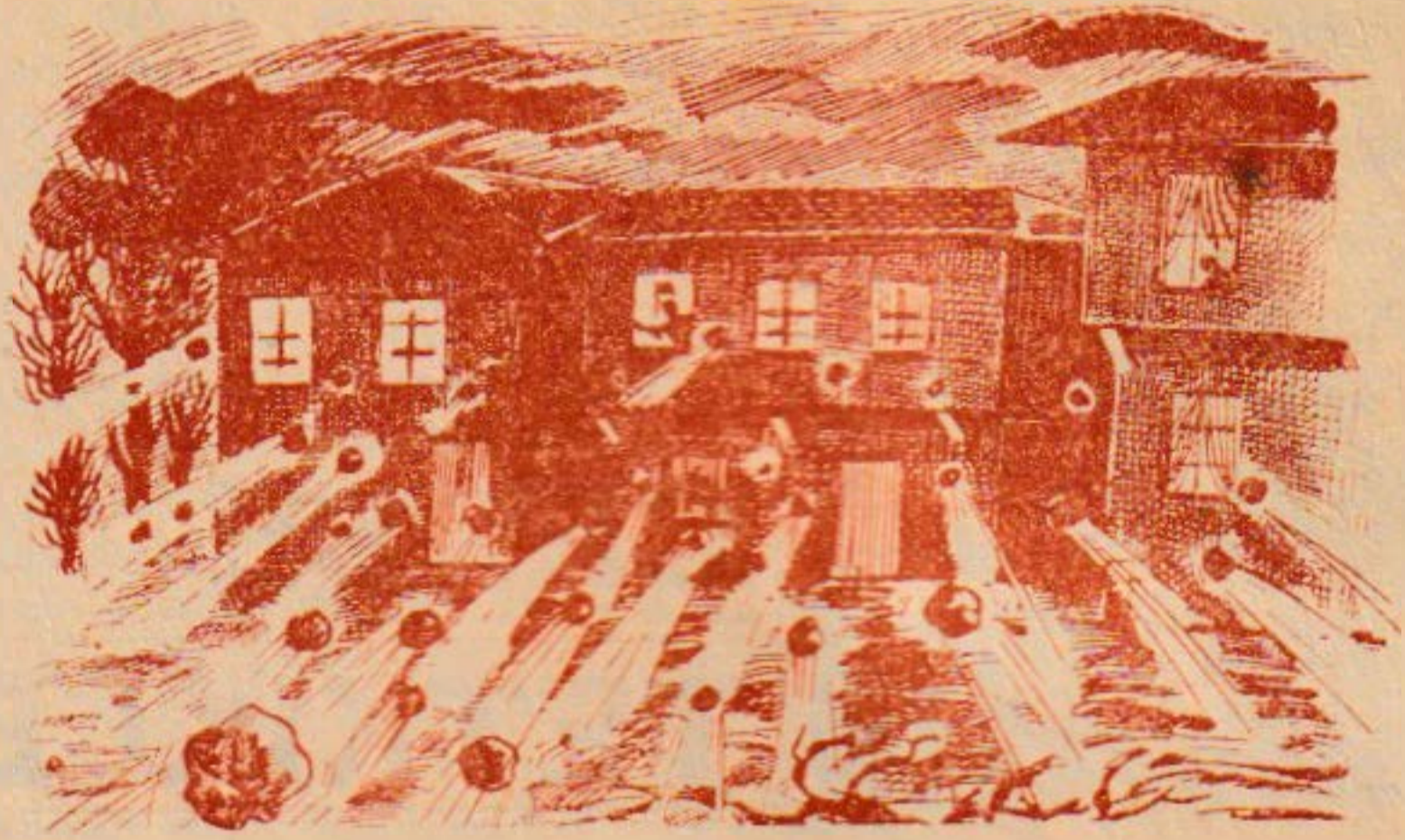
Meksika ve Guatemala'da yaşamış fransisken papazı **Antoine Margil, Mexico'** da kilisede havalanmış çok yüksekte, büyük bir sür'atle kolları ve bacakları haçvari açık, dolaşmıştır. **Saint Pierre d'Alcantara**, bir çok defalar ayin sırasında yerden onbeş kadem, başı kubbeye çarpacak kadar yükselmiştir. Bu ruhani, dar kapılardan kolları çaprazvari açılmış süzülür, bir yayla atılmış gibi ağaçların tepelerine yükselirdi. Bu husus çeşitli seviyelerde insanlar tarafından teyid edilmiştir; Papazlar, prensler ve dinle ilgisi olmayan diğer şahıslar 1645 senesinde **Saint Joseph de Cupertino**, İspanyanın Roma sefiri, karısı ve başka kimselerle konuşmak üzere hüccresinden kiliseye inmişti. İner inmez gözü duvardaki Meryem ana tasvirine takılmış o anda yerden 12 kadem (4 metre kadar) havalanmış bir an havada durduktan sonra uçarak hüccresine dönmüştür.

UÇANLAR YALNIZ RAHİPLER DEĞİLDİ

İspanyada II. Philippe'in sarayında «Uçan» **Dominique de Jesus - Marie'nin** bir vak'ası çok dikkat çekicidir. Kral, kraliçe ve çeşitli kimselerin huzurunda havalanan

(Devamı sayfa 35 de)

Vaniköyde Tekinsiz Evler

Tercüman gazetesinden okuduğumuz bir haber üzerine geceleyin saat onbirde Vaniköyüne gittik. Kuleli Askeri Lisesinin Spor Salonuna mücavir küçük mahalleciğin taşlanmakta olan evlerini bize bindiğimiz dolmuşun şoförü gösterdi. Mahalle sakinleri ile yaptığımız görüşmeden şu malûmatı elde ettik:

Evlerin taşlanma olayı, ilk önceleri, her gece muntazaman 9.30 da başlıyor ve saat 1.30 a kadar devam ediyordu. Bir hafta sonra taşlama hâdisesi 9.10 da başlayarak devam etmiş ve hepsi 10 gün kadar sürmüştür.

Atılan taşlar muhtelif yönlerden geliyor; düştükleri yerlerde büyük gürültü çıkardıkları halde hareketlerinde bir yumuşaklık müşahade ediliyordu. Bununla beraber bir defasında evlerden birinin camı ile bir evin bir kaç kiremiti kırılmıştı. Bütün taşlamalar sırasında kimse yaralanmamıştı. Yalnız bu arada mahallenin muhtarı evinin önünde yemek yerken yemek kabının içine ve daha sonra o mahallede araştırma yapan polis komiserinin ayakları dibine de taşlar düşmüştü.

Biz seyrek fasıllarla atılan bu taşları inceledik. Bunlar çeşitli büyüklükteki mozayik kırıkları idi.

Mahalleli, taşlanma olaylarının önce tertip eseri olduğuna hükmetmiş ve polisten yardım istemiştir. Mahallede, polis, oralı gençler ve askerler tarafından araştırma yapılırken taşlama devam etmiş ve hatta alınan bütün sıkı tedbirlere rağmen daha da arttığı müşahade edilmiştir.

Mahallenin yukarı kısımlarında oturanlar önceleri sadece aşağıdaki evlerin taşlanmakta olduğunu söylemişler fakat sonradan, iki gün müddetle kendi evlerinin de taşlandığı görülmüştür. Taşlanan evlerden bazılarının sahipleri evlerinden çıkmayı bile düşünmüşlerdir.

Kendileri ile görüştüğümüz kimseler tarafımızdan yapılan izahı makul bulmuş ve sakinleşmişlerdir.

Olayların, evlerin arkasındaki sırtta başıboş gezen bir askerın yakalanışından sonra kesildiği söylenmektedir.

Bu hadise bize, Ruh ve Kâinat mecmuasının 2. ve 3. sayısında, Bedri Ruhselman tarafından anlatılan Adanada cereyan etmiş bir «Taşlanan ev» vak'asını hatırlatmıştır. Bu hâdisede yüksek duvarlarla çevrili bir bahçenin içindeki çinko kaplama kırk gün müddetle insan eli değmeden taşlanmıştır. Taşlanma olaylarında şu

(Devamı sayfa 38 de)

CELSE

TETKİKLERİ

Her varlık, kâinat içinde kendine lâ-yık olan hakkını kazandığı bir mekân içinde bulunmaktadır. Kazandığı bu HAK ve eriştiği liyâkat, onun cehit ve gayretinin zaruri bir neticesidir. Cehdi, gayreti ve li-yâkati ise öz bilgisinin kendi dışına aksetmiş bir tezahürüdür. İşte gene, bu öz bilgisi, varlığın, kâinatı temaşasına vasıta-lık eden penceresinin perdelerinde bir in-celme, bir berraklaşma tevhit etmektedir. Böylece, varlık kendi benliğini kucaklıyan kanunların ahengi içinde kendinin işgal et-tiği YERİ daha açıklıkla görmeğe başlar. Her insan beden penceresinin görüş im-kânlarına göre, temasta bulunduğu hadi-seleri değerlendirmek suretiyle, bağlı şu-urunda bir idrak uyanıklığı ve berraklığı temin etmek yolundadır.

Böylece, illiyet esaslarına göre, birbi-rine illet - netice bağlarıyla sıkı sıkıya bağ-lanmış hadiselerin daha geri ve daha ileri illet ve neticelerini bir sentez içinde yek-vücut olarak aynı anda idrakine varmak, bize nasib olur. O zaman, bir çok hadise-nin oluş sebeplerini ve tabii buldukları kanunları, bizim için bir sır olmaktan çı-kar. Mucize dediğimiz bir takım tabiat üs-tü hadiselerin de, haddi zatında bizim için meçhul bulunan bir takım kanunların mad-de içindeki bir tezahüründen ibaret oldu-ğunu unutmamalıyız.

«Göklerin ve yerin yaradı-lışında, gece âle gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yarar şeylerle gemilerin denizlerde süzülüşünde, Allahın bulutlar-dan yağdırarak ve kurumuş top-rakları dirilterek üzerinde her çeşit hayvanı dolaştırışında, rüzgârları estirişinde, yerle gök arasında müsahhar bulutların duruşunda akli tam bir kavim için âyetler vardır.»

Kur'an: Bakara Sûresi, Ayet 164

Bu hususla alâkalı olarak kıymetli bedensiz dostumuz KADRİ, bir tebliğinde şöyle demektedir:

Kadri Celse tarihi: 24.6.1953

«... İşte insanlar tarafından meçhul o-lan tabiat üstü hadiselerin bir kısmı, anla-yan insana mucizeden daha nettir. Gözü-nüz açık olsun, ille bir kaya parçasının a-ğaç olması mı sizi imana getirecektir, yok-sa gören bir göz için böyle ufak telâkki

edilen ve büyük kıymetler arzeden işler mi?...»

Etrafını beden penceresinden, -en basit hadiseleri dahi yerli yerinde kıymetlen direbilen bir insan için ya hiç bir mucize mevcut değildir; veya bütün hadiseler birer mucizedir. Her hadise - nekadar küçük ve basit olursa olsun - kâinatın ahengini ve ihtişamını terennüm eder. Gören ve sezebilenler için, basit hadise ile büyük hadise arasında bir fark kalmaz. Bir sineğin uçarken çıkardığı cılız bir vızıltı. ahenk ve ihtişamın bilgisinde doğacak imanınızı mühürliyecek bir kudrete sahiptir. Gözlerimizin önünde bir kaya parçasının bir anda bir ağaca inkılâbı vuku bulsa, bu hadise de bizim için bir evvelkinden farklı bir değer kazanmaz. Ancak, böyle bir görüş hademesine erişebilmek için kâfi ve lüzumlu bir bilgi muhtevasına sahip olmanız zaruridir. Yoksa, bir kayanın yüzlerce asır gene aynı kaya parçası halinde kalması gibi, miskinliğimizin ataleti için. de gaflet uykusuna dalarsak, ne sineğin vızıltısı ne de şimşegin gökgürültüsü bizi tatlı uykumuzdan uyandıramaz. O halde gözümüzü açalım. Açmak için bilgimizi arttıralım.

Kâinatın bir noktasında bir hadise meydana gelirse. bu hadise tesir dalgaları halinde mekân ve zaman içinde kendine has titreşimler meydana getirecektir. Bu tesir titreşimlerini, transforme ederek manâlandırarak olanlar, hiç şüphe yok ki sadece varlıklardır. Ancak, her varlık, kendisini kuşatan hadiselerin kendi şuur ekranına aksettirilişini, kendi kabiliyet ve bilgisi nispetinde başarabilecektir. Bir ve aynı hadiseyi müşahade eden iki insan, pek tabii olarak ayrı ayrı değerlendirmeye tabi tutacaktır.

Şu halde, hadise. birincisinin kulağına fısıldadıklarını bir diğerinin kulağına bir başka şekilde fısıldamaktadır diyebiliriz. Veyahut da daha doğru olarak, (A) varlığının bilgi muhtevasına (a), hadisenin yaydığı tesire de (h) dersek, (a) nın (h) ile birleşmesinden (sentezinden): (I) idraki meydana gelecek ve aynı şekilde (B) varlığının bilgi muhtevası (b), ise,

(b) nin (h) ile birleşmesinden (II) idraki meydana gelecektir.

Bunu kabaca matematik olarak şöylece gösterebiliriz:

$$a + h = I \quad \text{ve} \quad b + h = II$$

Şu halde, kâinat hadiseleri, her varlığa onun idrak kapasitesi dahilinde; onun anlayacağı dilden bilgiler göndermektedir. Bakınız KADRİ dostumuz bu hususta aynı tebliğinde şunları söylemekte:

«... Hayat, böyle muhtelif insanlara, değişik dillerle hitab eden tuhaf bir ilimdir. Herkese, kendi bildiği lisanından, anladığı ve konuştuğu dilden cevap verir. Bilmedikleri bunların arasına karışır gider. Siz şimdi yeni bir dil öğreniyorsunuz...»

Evet, her insan, müşahade ve tecrübeleri genişledikçe, kâinatı okuyup anlamaya yarıyan yepyeni bir dil kazanıyor. Bu öyle bir dilki, gittikçe daha çok lûgatin ilâvesiyle zenginleşiyor ve böylece daha derin manâları anlamağa ve anlatmağa vasıtalık hakkına sahip oluyor. Aslında bu dil, bizim şuur ve idrakimizdir. Yenileşme ise, idrakimizin şümül kazanmasına delâlet eder.

Tebliğin son kısmında dostumuz şöyle diyor:

«...Sizin dilinizden bu kâinatta ne kadar çok şey söyleniyor. Kulağınızı açtıkça, bunların birçoğunu duymak ve öğrenmek kudretini kazanacaksınız.

Öğrendiğiniz bir çok şeyleri de, yeni yeni ünsiyet peyda edeceğiniz lisanlar vasıtasıyla yavaş yavaş elde edecek ve mucizeleri anlayacaksınız.»

İdrakimizin şümül kazanması, bir yandan, mucizevi hadiseler karşısında hayretimizin yerine illi kanunların zaruri neticelerini ikâne ederken diğer taraftan da idrak ufkumuzun önünde perde perde bütün ihtişamıyla açılan nizam ve ahengin derin sezgisine, huzur ve süruruna bizi yöneltmektedir. Bu yöneliş, sevgi umniasında yıkanıp pâk ve nezih bir vazifeli olarak, İlahi âhengin bir parçası olduğumu mu sezmemize, tevazû ve hizmet potansında eriyerek benliğimizi benliklerin aynasına aksetmiş görmemize yardımcı olacaktır, sevgili dostlarım.

BEDENSİZ VARLIK PROBLEMİNE MATEMATİĞİN TUTTUĞU IŞIK

(Geçen sayıdan devam)

Sayılar içinde aynı durum mevzuubahistir. (İmajiner Sayılar) ın karşısına imajiner olmayan sayılar) ı koyarsak bu negatifi sınıflanmasından halen bu güne kadar matematikte bulunmamış yeni bir sayıya vasıl olunur. Buna (Z) diyelim.

(Z) İmajiner olmıyan, sonsuz olmıyan ve aynı zamanda da sonlu olmıyan bir sayıdır.

Şimdi de «Maddi varlıktan nasıl maddi olmıyana» ve bunun sayılardaki karşıtı olan; «Sonludan, sonlu olmıyana» geçildiğini inceleyelim: Sınıflamaya dikkat edilirse, (maddi varlık) bir unsur olduğu halde bunun negatifi olan, (maddi olmıyan varlık) başlı başına bir unsur değil, ancak ikinci kademe vasıl olunabilecek olan (Ruh)'a bir geçiş kademesidir. Yâni; Maddi varlıktan, doğrudan doğruya Ruha geçilemez. Bu durum aynı şekilde sayılarda da vardır. (Sonlu sayıdan) (Sonsuz sayıya) doğrudan doğruya geçilemez. Önce: Sonludan - Sonlu olmıyan'a geçmek ve buradan Sonsuza vâsil olmak lâzımdır. İmajiner sayıya vâsil olmak için ise (sonlu sayıdan - sonlu olmıyana- geçmek ve buradan (tasnif şemasında) sola sapıp, (sonsuzla) karşılaşacak yerde, tasnif okunun (sağını) tâkip ederek (sonsuz olmıyana) vasıl olmak, buradan da sola geçerek, irrasyonel sayı ile karşılaşmak lâzımdır. Bu durum, Einstein'ın relativite formüllerine ışık hızından fazla sür'at tatbik edince ortaya çıkmaktadır.

Einstein'ın relativite teorisine göre bir cismin boyu, hareket halinde ken küçü-

Geçen sayımızda ilk kısmını sunduğumuz Erol Mutlu arkadaşımızın aşağıdaki yazısı, Matematik görüşüne Ruh mefhumunun ne şekilde kıymetlendirilebileceği hakkında bize fikir vermektedir.

Yazan: Erol MUTLU

lür ve hız ışık hızı kadar olunca cismin boyu sıfır olur. Bunu ifade eden formül :

$$L = L_0 \sqrt{1 - (v/c)^2}$$

L_0 = cismin sükünetteki boyu

L = cismin hareket hâlindeki boyu

v = cismin hızı c = ışık hızı

$v = c$ olursa $L = 0$ olur.

v, c den büyük olursa ne olur?

Burada hemen sonlu matematikçiler derhal itiraz ediyorlar. «Bu takdirde cismin boyu imajiner cinsten çıkar. İmajiner sayılar ise fizik olarak hiçbir mâna ifade etmez. Sadece bir matematik oyununda ibarettir.» demektedirler. Fakat matematik fizik imkânla bağlı olmadığından ışık hızından fazla hızları da varsayarak formülde yerine kor. Çıkan imajiner cinsten cismin boyu da matematikçe makbuldür.

Sonlu sayılardan sonsuza doğrudan doğruya geçmek mümkün değildir. Aynı durum maddeden ruha doğrudan doğruya geçme imkânsızlığında da görülür. Sonlu sayılardan sonsuza geçmek için önce sonlu olmıyan sayılara geçmek lâzımdır ki bu sayıların sfer değiştirmesi demektir. Sonlu sayıları, arttırmak ve eksiltmek suretiyle sonlu olmıyan sayı haline geçirmek mümkün değildir. Çünkü çok büyük veya çok küçük sonlu sayı da koordinatlar ekseninde gösterilebilir. Aynı durum madde için de mevzuubahistir. Madde enerji hâline geçince, maddi olmıyana geçmiş olmakta tıpkı çok küçük sonlu sayı gibi gene madde hüviyetini taşımaktadır. Bu bakımdan bedensiz varlık problemini atom fiziği açısından inceleyenlerin heyecanla-

enerjiyi maddeden başka bir unsur gör-
mesini, hatta enerjiyi «ruha giden yol» ola-
rak inütalâa etmelerini uygun bulmamak-
tayız. Sonlu sayıdan sonlu olmıyan sayıya
geçişte olduğu gibi, maddeden maddi ol-
mıyana geçişte de bünye ve sfer değişikli-
ği şarttır.

SFER DEĞİŞİKLİĞİ BİR ARTMA, KÜÇÜLME DEĞİLDİR.

Sonlu sayıdan tamamen ayrı hususi-
yete malik olan sonsuz'un eskiden bir tek
olduğu zan edilirdi. Fakat, bugün artık
sonsuzun tek olmadığını ve sonsuzların
sfer değiştirerek büyüdüğü gösterilmiş-
tir (*). Bu durum, Ruh'un tekâmülünde de
vardır. Tekâmül eden ruhtar, sfer değiştiri-
riler.

Sonsuzu işe karıştırmadan tarif yap-
mak mümkün değildir. Çünkü tariflerin.
idealleştirilmeleri lâzımdır (**). «Mate-
matik bilgilerin emniyete lâayık bir su-
rette tesisi için, şimdiye kadar kullanıl-
makta olan, daha büyük, daha uzun tâ-
birleri terk ederek onun yerine sonsuz
mefhumu ikame olunmuştur. Bu keyfi-
yet mekânikte de aynile câridir. Meselâ
sür'atin tarifinde, kısa bir mesafenin kı-
sa bir zamana oranı yerine, sonsuz küçük
bir mesafenin sonsuz küçük bir zamana
oranı şekline sokularak idealleştirilmiş-
tir. İhtimaliyet hesaplarında da vaziyet
aynidir. ki boyutlu basit bir kollektifi ta-
rif ederken sonsuz tecrübeler serisi ifa-
desini mevzua ithal etmek mecburiyeti-
ni duyarız ki bu bizi sağlam bir aksiyon-
matige yaklaştırır.»

Bu durum, yani sonsuz girmeden ideal
bir tarif yapılamaması, Ruh için de aynen
varittir. Biyoloji kitapları canlılık tarifine
ruh'u sokmadıkları için hiçbir zaman ide-
al bir tarife kavuşamamaktadırlar. Her
hangi bir biyoloji kitabını açarsak insanı
hiç de tatmin etmiyen bir yazı dizisi ile
karşılaşırız: «Canlı varlığı cansız varlık

tan ayıran başlıca vasıflar nelerdir?» Bu-
nun altında gene tatminden çok uzak bir
cevap bulma bocalaması dizilidir: «1. Bes-
lenme, 2. Özümseme ve özümseme, 3. İn-
tibak (uyuma) 4. Çoğalma.» Biraz daha
aıttta bir önceki söylediklerine önce kendi-
sini sonra da etrafındakileri inandırma a-
celeciliği sezilen bir hüküm: «Protoplaz-
ma'dan insana kadar bütün canlılarda gö-
rülen bu vasıflardan hiçbirisi madde dünya-
sında yoktur.» Fakat bütün biyoloji kitap-
larının bu kadar inandırıcılıktan uzak söz-
leri, akliselim sahibi herkesin sorabileceği
su sorular karşısında derhal çürümekte-
dir: Yukarıda biyoloji kitaplarının canlı-
nın vasıfları diye takdim ettiği durumlar,
canlının türlü organlarına ait fonksiyonla-
rı sırasında meydana çıktığına göre, bu
fonksiyonları fiziko şimik şartlar meyda-
na getiriyor demektir. Fakat bir fizyoloji
kitabını (*) açan herkes: Frankel ve Con-
ratrat'ın rubonükleik asitten virüs yap-
tıklarını okuyarak klâsik canlıcansız ayı-
rımının, işin içine ruh'u katmadan insanı
tatmin edemeyeceğini görmektedir.

İşin içine Ruh'u katmadan canlılığı
izah etme gayretinde olanlar «canlıda gâ-
yelilik cansızda sebeplilik vardır» diyorlar.
Fakat «Gayelilik prensibi belki ha-
yatı, büyüme ve artmayı açıklar. Fakat
ihtiyarlamayı, ölümü hayata zıt olan bü-
tün tesirleri açıklayamaz.» Termodinami-
ğin 2 nci kanuna göre kâinat sıcak kay-
naktan soğuk kaynağa doğru gitmektedir.
Canlılık ise bu kanunun çok büyük bir in-
kârıdır. Canlılık soğuk kaynaktan sıcak
kaynağa gitme demektir. Ruh'u meseleye
ithal etmeden bunun nasıl olduğuna ce-
vap bulunamaz. Maddenin cansız olarak
kabulü ortaya daha büyük güçlükler mey-
dana getirir. Madde cansızsa 1) Madde-
deki devamlı enerji 2) Transmutasyon gi-
bi vasıflar nasıl açıklanacaktır,

Bu güçlükten kurtulmak için yegâne
yol: «Ruhla irtibat kuran herşey canlıdır»
demek veya işin içine mutlaka ruh'u ithal
eden yeni bir târif ortaya koymaktır.

(*) BOURBAKI, L'Architecture des
Mathématiques (Les Grands Courants de
la Pensée Mathématiques).

(**) Kemal Zülfü Taneri, Matematik
prensipleri ve felsefe (sa: 134).

(*) Winterstein ve M. Terzioğlu
Fizyoloji S: 3.

OBSESYON HAKKINDA

Sual — Obsesyon hadisesi nasıl başlar ve nasıl ilerler?

Cevap — Dostum. Bu çok büyük bir sual ve cevabının da o nisbette geniş ve şümüllü olması lâzım geldiğinin zannındayım. Sizler obsesyonu bizim plandaki-lerin görüşü ile asla anlıyamazsınız. Obsesyonda muhakkak ki geri bir varlık va-sıta olmakla beraber, obsede olan şahısla ilgili yüksek varlıklar da bu işi sevk ve idare ederler. Şüphesiz ki bunu siz yapsanız bir kötülük olur. Fakat o varlıklar bunu çok yüksek bir maksatla yapmaktadırlar.

Bizim alemimiz, yani spatyom alemi dünya ile irtibatını kesememiş, gözü dünyada biçare varlıklarla doludur. Bunlar oradaki hayatlarını idame ettirirler, ve bunlardan bazıları da kuvvetli bir surette dünyaya doğru çekilirler ve orasıyla irtibatta bulunmak için şiddetli bir arzu duyarlar. Bu varlıklar muhakkak ki son dünya hayatlarında tekâmüllerini tamamlayamamışlardır. Bunun neticesi-dir ki onlar sizin maddelerimize tekrar tekrar gelmeğe mahkûmdurlar. Halâ dünyadaki bâtil fikir ve kanaatlarını taşırlar, ve onlar bu batıl fikir ve kanaat-ların atmaadıkca bura maddeleriyle sempatische olamazlar. İşte o zavallı varlıklar yalancı bir imaj alemi içinde kendilerini boğup dururlar.

S. — Bir obsesyon hadisesinde obsede edenin imtihanı nedir, obsede olanın imtihanı nedir?

C. — Bu sualiniz hakikaten güzel bir sual. Anlaşıyor ki bu sual üzerinde ol-dukça düşünmüşsünüz. Size bu mevzuda şunu söyleyebilirim ki obsesyon bazı varlıkların tekâmülü için zarurî bir oluş halidir. Fakat muhakkak ki gene zah-metli bir tekâmül yolu olsa gerçek. Muhakkak ki obsede olanın da bir hatası da mevcuttur; ve obsede eden varlık da uyandığı zaman, bundan dolayı şiddetli bir surette müteessir olacaktır. Obsesör varlık ekseri obsededen çok daha biçare bir durumda bulunmaktadır, ve demin de söylediğim gibi kendisi için karanlık bir uçurum olan batıl düşüncelerinden bir türlü sıyrılamaz durumdadır ve zannet-meyiniz ki obsesör varlık bunu zevk için yani siz bedenli varlıkların düşündüğü gibi düşünür. O aczini akıtacak bir mecca arar ve onu bulduğu zaman da asla bırakmak istemez. Obsede olan bu irtibattan bir takım zararlar görür. Bu muhak-kaktır. Bundan kurtulmakta daima kendi kudreti ve imkânı dahilindedir, ve işte bu durum onun hayatındaki eprövlerinden birini teşkil eder ve obsesyon emin olun o kimsenin nasırlaşmış olan ruhunu ergeç yumuşatmak için sizin idrâk ede-miyeceğiniz yükseklikte plânlara tarafından hazırlanmış bir tertiptir. Bilmem sizi tatmin edebildim mi?

S. — Sualinizi sorabilir miyiz? Medyomun durumu müsait midir? Obses-yonda...

C. — Sualinize cevap vermeden evvel şunu söylemek isterim ki hepimizin uyanıkken ve uykuda iken bütün duygu, düşünce ve imajlarımız yukarıya tam manasıyla aksetmektedir ve orada muhakkak ki kendilerine bir zemin bulmak-tadır. Fakat aynı zamanda söylemek isterim ki obsesyon için umumi bir kaide

CEMİYETİMİZDEN HABERLER

ANKET NETİCELERİ. —

Bilindiği gibi. bir sene önce açtığımız «Ruhsal Olaylar Anketi» nin devanılı olarak birkaç ay evvel aşağıdaki sualleri yayınlamıştık:

1 — Bazı şeyleri olmadan önce seziyor musunuz? Nasıl oluyor?

2 — Hayalet ve acaip şekilli varlıklar gördünüz mü? Nerede, Nasıl?

3 — Rüyalarınız çıkar mı? Bir olayı olmadan önce rüyanızda gördünüz mü? Gördünüz ise anlatın.

4 — Ruhlarla konuşulduğunu biliyor musunuz? Hiç böyle bir olaya şahit oldunuz mu?

5 — Falcılara inanır mısınız? Eğer fal baktırdıysanız doğru çıktı mı?

Bu sorularla devam eden anket faaliyetimiz, Yurdumuzda ruhsal olayların yaygınlık derecesi, halkımızın ruhi mevzulara karşı olan alâka nisbeti hakkında bilgi edinmek ve spirit olayların insanları ne yönde etkilediğini öğrenmek gayesine dayanmaktadır.

Ankete katılma süresi daha dolmamıştır. Gelen cevapları peyderpey tasnif etmekteyiz. Haziran sayımızda ilk tasnif neticelerini yayınlamıştık. Şimdi de tasnifin son durumunu bildiriyoruz:

1. Soru : %75,8 Evet; %24,2 Hayır

2. Soru : %14,5 Evet; %82,2 Hayır; %3,3 Şüpheli

3. Soru : %70,97 Evet; %22,58 Hayır; %6,45 Şüpheli

4. Soru : 1. kısım : %87 Evet; %13 Hayır 2. kısım : %16 Evet; %84 Hayır

5. Soru : %32 Evet; %61,3 Hayır; %6,7 Şüpheli

KONFERANSLAR. —

Geçen ay içinde Cemiyetimizde Salı günleri yapılan konferansları bildiriyoruz:

4 Ağustos tarihinde Çetin Salkök «İptidai insan topluluklarında Ruh anlamı» isimli konferansını verdi. İkel insanın bilgi durumu ve zihin mekanizmasının çalışışı hakkında batılı antropologların umumiyetle sahip oldukları yanlış kanaatlere temas eden konferansçı daha sonra, insanın Ruh fikrine ulaşabilmesi için ilk adımın, kendisini çevresinden ayrı görebilmesi, kendisinde çevresine hâkin olacak kudretler bulunduğunu idrak etmesi olduğunu belirterek. ilkel topluluklardaki Totem. Klân, Aile. Mana fikirlerinin bu yönden incelemesini yaptı ve konferansını antropolog Malinowsky'nin şu sözleri ile bitirdi: «Ruh inancı, ölümsüzlüğe olan inanç, ilkel ve felsefi doktrinden çok, Din tarafından bir örnek yapılan derin bir sezginin sonucudur.»

11 Ağustos tarihinde başlayıp 18 Ağustosta devam eden «Mistisizm» konulu konferansı arkadaşımız Ergün Arıkdal vermektedir. Bu konferans hakkındaki daha geniş malûmatı önümüzdeki sayı verebileceğiz.

koyamak pek mümkün olmaz. Fakat muayyen bir merhaleyi aşmış bir kimse için obsesyon korkusu mevzubahis değildir. Obsede olan şahsa gelince o artık kendi ruhi kudretine, itiyat ve düşüncelerine uygun şekilde ondan (yani obsesörden) gereken imaj ve manaları kendisinininkiymiş gibi kabul eder. Bazı hallerde obsede ile obsesör yek vücut olurlar, ve bu ne imtihandır bilemezsiniz ikisi için. Onların bu durumunu seyreden gözler mevcuttur. Bazı kereler obsede obsesörden silkinip kurtulmak ister. Bazı kereler ise kendini tamamen onun kucağına terkeder.

YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZ

ANKET SORULARIMIZA verdiğiniz cevap-
larınızı ve cevaplarınıza cevaplarımızı hepinize
duyurmağa devam ediyoruz:

Y. Ü. 17 — Sn. Burhan Cahit Büyüki-
pir — TOKAT.

1) «Bize, nasıl yardım yapabileceği-
nizi sormaktasınız. Bu soru ile üstün ya-
ratılışlı, tekâmül ve gayeye ulaşmış mutlu
insanlar olduğunuzu ortaya koyuyorsu-
nuz. Yardımcı üyelerinizin de bu norm ve
kriteryom oluşuna varması gerekmez
mi?.....» şeklinde devam eden mektubu-
nuzdaki bu yanlış hükmünüzü peşinen
tashih etmenizi rica edeceğiz: Hiçbirimiz
kendimizi asla sizlerden farklı addetmi-
yor ve böyle bir hisse de kapılmıyoruz.
Bizler, sâdece, ALLAH'ın hepimize lutfet-
miş olduğu sonsuz ihsan ve rahmetlerini,
(doğum ve ölümün, aklın isyanına sebep
olan küçücük çerçevesi içinde değil), re-
enkarnasyon prensiplerinin hudutsuzluğu
içerisinde değerlendirmeğe çalışıyoruz, o
kadar. Bu, bize huzur ve sükûn veriyor.
Çaba ve idrâkimiz nisbetinde de bize mut-
luluk verecek bilgilerimizi hepinize vermek
ve vasıtalık etmek istiyoruz. Daha doğrusu
hep birlikte yürümek, yürüdüğümüz yolu
tanımak ve birbirimize destek olmak ar-
zusundayız. Bu da bir zarurettir: Kâinat-
ta tek başına yaşayabilen ne var?. Birlik
içinde dirlik düzeni kurabilecek olan İN-
SANOĞLU, bu birliğini tahakkuk ettire-
bildiği yönde ve oranda mutluluğa ulaşmış
ve çevresini de mutlu kılmıştır.

Her saadet bir şeyin idrâki ve her ıst-
rap bir idrâkin hamileliğidir. Yeter ki
doğumun normal olmasına gayret edelim.

Fakat ebedî bir mutluluk yoktur. Ne
kadar mes'ut olursak olalım, hepsi geçici-
dir: Çünkü her gerçeğin arkasında ulaşıl-
ması gereken bir başka gerçek gözüktü...

Bizi, hakikat peşinde koşmak yormaz
ve mutlu kılar. İşte bizler o zaman bit-
mez saadete ulaşırız...

Bu gaye degildir. Bizi gayeye götüren

dosdoğru yoldur...

«..... toplulukların devamı için
mücerret prensiplerin yetmediği üye
arkadaşlarımız arasında paraya muhtaç
nice fakirler... hastalar, irşat ve duaya
muhtaç nice gönüller vardır.....» demek-
le birlik ve beraberlik zarureti belirtmiş
oluyorsunuz

İnsanların tekâmül seyrini hızlandır-
mak, dıştan yardım ve müdahalelerle
mümkün olamaz. ALLAH hepimizin içinde
VİCDAN dediğimiz bir ölçü haketmiştir.
Her davranışımızı bu ölçüye vurabildiği-
miz kadar bilgilenir, çaba gösterir. idrâk
ve tekâmül ederiz. VİCDAN SESİNE uya-
bilmenin bizde hâsıl edeceği, eksiksikleri-
mizi bilebilme ve giderebilme ihtiyacı, ça-
lışmamızın mesnedi, öğrenme ve uygula-
ma isteğimizin başlangıcıdır. Gerisi, bize,
bu ulvi sese uyuştta kolaylık sağlar; bütün-
ler.

«Ben neyim? Nereden geldim? Nere-
ye gidiyorum?» sorularını kendi kendine
sormak ihtiyacında olmayanlara dıştan
hiçbirşey verilemez...

RUH ve MADDE bir kıvılcımdır. Tu-
tuşmak ihtiyacında olanların kıvılcımı. Bu
zerre ateş, yanmağa hazır her ocak için
her yerde bulunabilir. Yakacak birşeyi ol-
mayana kıvılcım ne gerek!..

Bursalı dostumuz Yılmaz Girgiç gibi,
sizler de, bulunduğunuz yerdeki, müşterek
konuda birleşenlerle bir topluluk kurup
bilgi ihtiyacınızı giderici, tamamlayıcı o-
labilirsiniz.

2. Şuna inanmalısınız ki, mevcut im-
kânlarımızı kullanmağa çalışıyoruz. Fakat
varlığımız, olması icabeden yoklar yanın-
da hiç mesabesinde azdır.

İnsanlar şunu bilir ve inanırsa, işte o
zaman Dünya kurtuluşa koşarcasına gi-
der: Nasıl bir çaba içerisinde bulunursa

bulunsun, insan bunun, hizmet olduğunu bilerek yapmalı ve hizmetin içindeki kendisi en sonra gelen durumunda olmalıdır. İlk hedef hizmet etmek olunca, ikinci hedef, kendiliğinden gelen faideciliktir. Her külfetin elbet bir nimeti olacaktır. Fakat şunu unutmamak gerekir ki, her nimetin de bir külfeti vardır. Önce nimetlendiğimize göre, külfeti ihtiyar edip hizmet gayretinde olmamız zaruridir. Arkasından bir nimetin gelmesi düşünülmemelidir bile. Çünkü tastamam bir hizmetin tastamam da bir nimeti mutlaka vardır.

Kısaca şunu söyleyebiliriz: «Ben» kaygusu gölge gibidir. Bu gölgenin altında kalanların vaktinde ve her yanının görülmesi mümkün değildir. Beni benden uzaklaştırmanın çâresi, ilk hedefin ben olmasıdır. Başkalarına hizmet gayesi bunun için lüzumludur.

«Öldüren büyüleri» halka sunmakta ne faide mülâhaza ettiğimizi öğrenmek istiyorsunuz.

Korkularımızı izale etmenin çâresi, bilgili olmaktır.

Ölüm korkusu herkeste, az veya çok, mutlaka vardır. Niçin korkarız? Ölümün ıstıraplı ve sadece bir mekân değiştirmek olduğunu bizzat müşahedemizi şuurlu olarak bilseydik, acaba yine de korkar mıydık?

Büyü vardır ve bizim için esrarengiz bir kuvvettir. Peki, bu esrarengiz kuvvetten halk korkar mı, korkmaz mı? İnanmayan için, inandırıcı bir hâdise yıkıcı olur. İnananda gizli bir korku zaten vardır.

Çünkü büyüünün mahiyetini bilmiyor. Hele bilmediği ölümle ilgili olunca, bu, daha da korkunç olacaktır.

3) Konumuzla ilgili dostları bulmanız ve karşılıklı fikir alışverişleri ile daha genişlemeniz lüzumludur.

4) Sorularınızı daima bekliyoruz. Problemlerimizi hep birlikte çözümlenmek arzusundayız.

5) Dersleri, gönderilenlerin okunup hazmedilmesini bekleyerek belirli aralıklarla gönderemiyoruz.

Önce her dersi birkaç sahife olarak muntazam göndermek istemiştik. Sonra dersin rasgele bir yerinden kesilmiş olarak gönderilmesinin, ekini beklerken eldeki hızını kaybedeceğini düşünerek her dersi bütün olarak göndermeğe çalışacağız. Dersin uzunluğuna ve kısalığına göre de gönderme zamanları uzayıp kısalmaktadır tabii.

Okültizmi, mevzuun anlaşılmasının zorluğu ve yanlış hükümlere sebep olabileceğini düşünerek şimdilik kestik. Bütün dersler bittikten sonra gönderilecektir.

6) RUH ve MADDE için iltifatlarınıza çok teşekkürler. Bizleri ayakta tutacak sizlersiniz...

Hizmet arzusu içinde yanmak, bu yangını, yangın haline getirmeden hayırlı bir ateş, aydınlatıcı bir ışık olarak kullanmak sizin elinizdedir.

Ölçü içinizde, akıl içinizde, kuvvet içinizde... her şey içinizde... Sizin dışınıza intizar etmekte...
Başarılar, sevgiler.

YARDIMCI ÜYELERİMİZ :

19. Sedat Değirmencigil
T.C.Yüksek Murakabe Heyeti
Kütüphane Şefi — ANKARA

20. Ali Celâl Turgut
Hususi Muhasebe
Osmaneli — BİLECİK

21. Birol Saatçioğlu
Muvakkithane Cad. No. 22
Kadıköy — İSTANBUL

22. Aykut Hünler
Abidei Hürriyet Cad. 263/9
Şişli — İSTANBUL

23. Hayrettin Gürak
E.K.İ. Gelik Bölgesi
Etüd - Tesis Başmüh.
ZONGULDAK

24. Yılmaz Savaşer
Keçi Kapı Tennuri Sk.
No. 6 Kat 1
KAYSERİ

SPİRİTİZMA

DERSLERİ

(Geçen Sayıdan devam)

Hazırlayan: Ergün ARIKDAL

Deneylerimiz esnasında bazı medyomların sadece diğer medyomik tezahürlerle veya kontrol edilebilir hadiselerle hiç bir alâkası olmayan şahıslara ve yorumlanmasında tartışma meydana getiren temsilî sahnelere ait hayâller gördüklerine dikkat ettik. Bunların gerçek vizyonlar olduğunu söylemeğe pek selâhiyetimiz yoksa da, evvelâ medyomun düşüncesinin, sonra da celsede hazır bulunanların düşüncelerinin hassas bir süjede imajlar meydana getirdiğini biliyoruz. Bu vizyonların ekserisi hareketsiz, zihni klişeler gibi cansızdır. Bu nev'i görüşleri, spirit karakterlerini tayin etmeden önemsememizi ve kaabiliyetin daha mükemmel bir inkişafını beklememizi tavsiye ederiz.

Bunun aksine, başka nev'i süjeler hayatın bütün vasıflarına sahip şahıslar görürler: cildin rengi, yüzün değişen ifadesi, hareket... gibi.

Bu vizyonlar solgun bir sis içinde gözükür, değişir, başkaları tarafından yerleri alınmak üzere kaybolur. Nihayet, süjeninkinden farklı bir iradeye delâlet eden bir ısrarla yeniden görünürler.

Aynı zamanda işaretler, sayılar, harfler, kelimeler ve ekseriya celsedekilerin üzerinde durdukları meseleye cevap veren yazılı mesajlar da gözükür.

Bazan süjenin zihniyetine göre, tablolar, çağırışimler sayesinde, mukayese yoluyla tefsir edilen bir araya gelmiş bir sıra fikirlerin ifade ettiği bir sembol gösterir. Anlaşılmayan bir hayalin ısrarı karşısında, süjenin araştırmalarına yol gösteren ve fakat onun dikkatini zorla tesir altına almayan çok kısa suallerle medyomun kaabiliyetini tahrik etmek umumiyetle başımıza gelmiştir.

Deneyin tam pasifliği, ekseriya, süjeyi semeresiz bir uyuklama halinde bırakır. Aksine, ihtiyatlı ve emniyet verici bir aktiviteyle, tecrübe yapan kimse muharrik

vazifesini görmelidir. Çok tecrübeli şahsın celsede mevcudiyeti bile, süjeye zumlu ve faydalı bir heyecan vermeğe gelir.

DURUGÖRÜNÜN GELİŞME ŞARTLARI :

- 1 — Hazır bulunanlar sayıca az olmalıdır (3-4 kişi)
- 2 — Yetiştirici medyomlar bulunmalıdır.
- 3 — Işık hafif olmalıdır.
- 4 — Isı normal bulunmalıdır.
- 5 — Hazır bulunanlar sükûnet içinde beklemelidirler.
- 6 — Medyom sıhhatli olmalıdır.
- 8 — Medyom samimi olmalıdır.
- 9 — Medyom güvenli olarak sebat etmelidir.
- 10 — Celseden önce, ruhu yükselten bir müzik veya dua dinlemeli ve söylemelidir.

VIZYONLARIN TASNİFİ :

- a) Hatıra vizyonları (Eşya ve sahneler).
- b) Tanıdık ölmüşlerin vizyonları.
- c) Tanıdık canlıların vizyonları.
- d) Tanıdık canlı şahısların yanında ölmüş kimselerin vizyonları.
- e) Unutulmuş hatıraların vizyonları.
- f) Gerçek, tabiatıyla bilinmeyen, hadiselerin vizyonları.
- g) Gelecekte tahakkuk eden hadiselerin vizyonları.
- h) Geçmiş, hal ve istikbal hadiselerinin sembolik vizyonları.
- i) Süjenin şuurlu düşüncesinden müstakil olarak hareket eden ve belli bir gaye takibeden bir zekâyı gösteren vizyonlar.
- j) Kelime ve tebliğ gibi yazı vizyonları.
- k) Bir tebliğle teyit edilen vizyonlar.
- l) Hayvan vizyonları.
- m) Teşhis edilmeyen büyük sayıda vizyonlar.

VİZYONLARIN SEMBOLİK LİSANI :

Burada, sembolizm hakkında bir kaç söz söylememize müsaadelerinizi rica ederiz. Sembolizm, anlayışları aşılmaz zan nedilen maddî manialarla kapanmış diğer zekâ sahibi varlıkların işbirliğini icabettiren çoğalma ve kendini koruma iç güdülerinden doğan ihtiyaçları gidermek arzusunun meydana gelir. Bu hale göre, cinsi hayattan ilham alan ve daha akli tabiatta, yüksek semboller olacaktır. Üstün semboller, insanın mantıki ve moral kaabiliyetlerini inkişaf ettirdikçe tesirleri azalan sembolleri ihtiva ederler.

Bir dağa tırmanan adam, evvelâ dağın eteğinde bir bataklık görür; gittikçe manzara genişler. Bu genişleyen manzarada ilk gördükleri de vardır. Zirveye varduktan sonra, tırmanan kimse geniş mavi ufuklar, hoş manzaralar, sağlam bir toprak, yeni bitkiler görürken bataklık çamurlarını hemen hemen unutmuştur.

Böylece sembolizm, bu sembolizmi kullanan insanın tekâmülü nisbetinde saflaşır. İlkel tavır ve şekiller, şairane ve sanatkârca ve dinî bir sembolizm haline gelir. Bu da isbat eder ki, rüyaların ya da görücülerin sembolizmi S. Freud'un iddia ettiği gibi, sadece cinsi hayatla ilgili olmayıp, bazı vizyon ve rüyalar günlük hayatın gerçek olaylarının haberci idrakleridir.

Bazı defalar ruh, maddî şartlardan daha çok sıyrıldıkta libido ve hisle izahı kabil olmayan düşüncelere kabiliyet kazanır.

SEMBOLLERİN MENŞEİ :

Sembolizm unsurları süjenin şahsî karakterinde, ahlâki yüksekliğinde günlük hayat şartlarında, tahsilinde, ırkî karakterde, edebiyatta, folklorda, dinde, san'atlardadır.

Bir sembolün mânâsı genellikle, medyumun zihniyetine ve ilhamına tâbidir.

(Devamı var)

Seçme Fıkralar

Sadi-i Şirazî

DELİKANLI İLE KOYUN

Bir yol üstünde bir delikanlı ile karşılaştım. Ardı sıra bir koyun koşuyordu. Delikanlıya dedim ki:

— Bu koyun senin ardından boynundaki iple tasma sayesinde geliyor.

Hemen koyunun halkasını, zencirlerini çıkardı, sağa sola seğırtmeğe başladı. O dilsiz hayvan gene koşa koşa delikanlının peşinden gidiyordu. Biraz sonra yanıma geldiler. Delikanlı:

— Onu benimle birlikte gezdiren bağ şu ip değil, ettiğim iyilikler onun boynuna kement olmuştur! dedi.

UYUYANLAR VE UYANIKLAR

Çocukluğumda pek sofuydum. Daima geceden kalkardım. Zahitliğe, perhize çok düşkündüm.

Bir gece babamın yanında oturuyordum. Hiç gözlerimi yummamış, elimden «Kur'an-ı Kerim» i bırakmamıştım. Birtakım insanlar da etrafımızda uyuyorlardı. Babama:

— Şunlardan bir tanesi başını kaldırıp da iki rekât namaz kılmıyor; ölü gibi yatıyorlar! dedim.

Babam:

— A babasının canı, dedi, elâlemin dedikodusunu edeceğine keşke sen de uyuşaydın!

KAZANÇ ve KISMET Mustafa Molla

B. R. — Maddi endişeden korkan bir insan, bütün istikbalini bilmemesine rağmen, bir cesaret gösterip kendini bir anda bu korkudan sıyrarak maddi endişelerini atsa, yani yarın aç kalacağım veyahut şu veya bu mevkilerden veya servetten mahrum kalacağım, diye düşünmeyip bütün maddi hayatını ayak altına alarak, beşeriyetin iyiliği için fedâkârca bir hayata atılsa, Allah nazarında makbul olur mu?

M. M. — Böyle bir şey gayri kabildir. Fakat zahiri görünüşü bir (ansızlık) ifade edebilir. Zemberek uzun zamandan beri görülmiyen bir elle kurulmuş ve nihayet boşalmıştır. Boşalma dakikasında toplanan ehemmiyet, bir çok geçmiş dakikaların biriktirdiği bir neticenin tezahürüdür. Binaenaleyh şuurlu ve pür tahassür (çok istenen), fakat ansızın bir atılış yoktur. Ancak bu atılış uzun zaman uğraştığınız insan bir gün, gene aynı noktada kaldığını size mezar taşı gibi bütün hissizliği ile ihtar edebilir. Bu şunu anlatır ki, insan kendinden kopmadıkça kendine yaklaşamaz. Onu temin edebilmek için kalbinden daha sıcak bir elin ruhuna müdahalesini kabul ettirmek, yani sevdirmek lâzımdır. Bu ne dereceye kadar kabildir. Bunu ancak peygamberler yapabilirler. Bunu ancak İLAHÎ MURAD temin eder. Yoksa insanın kendine kalsaydı, en büyük tehlikesi ve düşmanı binefsihi temsil edeceği kompleks, birtakım üst üste yatmış, gerinen ejderlerden doğacak ve bu canlı zincir kementlerinden kurtulması pek uzun cehitler ve zamanlar istiyeycekti. Gene basit; eğer havayı, şu kolaylıkla teneffüs ettiğimiz havayı, hazır ve bol bulmasaydınız, onu siz nasıl temin edebilecektiniz. Eğer şu çiçek açılmasaydı siz nasıl açacaktınız? Eğer güneş gökten size bir sürü yüksek nurlar yağdırmasaydı, hangi el o avizeyi, bu çivi tutmaz tavana çakabilecekti? Görüyorsunuz en kolay ve en zor olan, birliktedir. İnsan kendinden hız doğurmadıkça gayri kabili inkârdır ki, biraz da Allahın Kısmeti üzerinde müessir olmadıkça, ne yazık işte böyle uzun devreler süren mevsimlere intizar gerek.

B. R. — İnsanın kendi kazancı ve kısmeti olmasa, dediniz. Bu sözünüzü izah eder misiniz?

M. M. — Görüyorsunuz ki evvelâ insanın arzusunu, yani yalvarmasını, yani duasını, yani şuuri ittilasını (haberlerini) ve neticelerini zikreyledik. Ondan sonra da ALLAH'a döndük. Ondan başka ne diyecektik? Size kat'i görünen ve gerçekten de böyle olan hakikatleri başkalarına ne kadar vuzuhla nakletseniz de, zanneylemeyin ki ruhunuzdaki imanın karşınızdakine o anda intikali, hatta birazcık birşeyler taşıması ile mümkün olsun. Asla! Zira, insanlar birbirlerinden muayyen şeyler almak istidadı ile yaratılmışlardır. Bir çocuk hiç bir şey bilmediği halde kolaylıkla hatta farkına varılmaksızın dil öğreniyor, jest öğreniliyor. Eğer, mâzallah, bizim istediklerimizle ve tabii müdahale ile, yani çocuğa rağmen verebilmek zaruretinde kalsaydık, belki de çocuk ana dilini bir asırda öğrenmeyecekti. Zira o öyle bir hususiyeti hilkate maliktir ki, kendi içinden kopan zaruretün taayyün ettiği istikamete doğru koşar. Ve elde ettiği ve edeceği onun aynı zamanda pek değerli bulduğudur. Sizden geri insanlara sizin için manidar bulunan hakayık bir şeyler ifham edemez. Bu böyledir diye vazgeçmeyiniz. Ama kolayca kabul edilmiyor diye karar vermeyiniz. Yorulacaksınız, fakat o nisbette size güç verilecek ve zaman bırakılacaktır. Ta ki isteklerinizin kadrosu ile arzu dışı haller birbiri ile çarpışmasın. Yani nikbinlik gösterilmesin.

Sağ ve emin ve daima müteyakkız, yani kuvvetli ve hesaplı adımların sahibi olarak, yaşayınız. Daima dua ve hayır.

İnsan Vücudu Uçabilir mi ?

(Sayfa 22 den devam)

bu şahsı bir gün bir şahit, «hilesini yakalamak maksadiyle» tam uçarken yakalamıştı. Fakat Dominique'i kaldıran kuvvet o kadar kuvvetliydi ki her ikisi birden havalandılar. Dominique'e yapışan adam korkuya kapıldı, ellerini bırakarak yere düştü ve yaralandı.

VECİT HALİ VE LEVİTASYON

Azizlerin bir çoğu hayatlarında hiç havalanmamışlardır. Azizlerden havalanmalar mistiklerdir, vecid halinde olanlardır.

Levitasyon daima beyin ve sinir sistemi istisnai bir hal olan «vecit = extase» içinde iken vuku bulur. Vecdin ne olduğu ilmi olarak bilinmemektedir. Din dışı kimselerden vecid halinde bulunanlar vardır. Tabii ki her dinden vecit haline geçen kimseler vardır. Bütün vecit halindekiiler havalanmazlar.

Şu halde vecid hali bütün dini görüşlerin dışında mütalâa kabiliyetleri olan **Eusapia Palladino, Daniel Dunglas Home, Gordon, Stanton Moses** levitasyon tezahürlerine vasıta olmuşlardır. Bunlardan Home 13 Aralık 1868 akşamı, Buckingham Gate, 5 No. daki bir evin üçüncü katında, lord Lonsday, lord Adare ve Capitaine Wynne'in huzurunda, bir odanın penceresinden havalanmış, boşlukta uçarak öbür odanın penceresine geçmiştir. Bu hadise, Spiritual Magazine'in Nisan 1869. sayısında şahitlerin ifadesiyle şöyle anlatılmaktadır: «Görünmeyen bir kuvvet Mr. Home'u adeta ufki olarak kaldırdı; açık pencereden dışarı fırlattı. Başı önde fırlamıştı, ayaklar önde büyük bir hızla geriye döndü.»

GÜNÜMÜZDE LEVİTASYON

Levitasyon sadece tarihte cereyan etmiş münferid hadiselerden ibaret değildir. Meşhur bir sinir hekimi bazı sinir hastalarında yer çekimine karşı koyan bir kuvvet müşahade etmiştir. Meselâ yatağında hareketsiz yatan hasta, izah edilmez bir tarzda, ani olarak odanın diğer köşesine fırlatılmıştır. Vücudun fizik kabiliyetleri,

yatar vaziyette böyle bir kaç inetrelik sıçrayışı başaracak kudrette değildir. Hekim bize «Bana öyle geldi ki dış bir kuvvet hastayı yakalıyor, kaldırıyor ve uzağa fırlatıyordu.»

«Bu hareketlerin, hastanın ruh halleri ile ilgisi vardı. Hasta trans halinde iken odaya nefret ettiği yahut korktuğu bir şahıs girerse bu hal vuku buluyordu.»

Bize göre levitasyon olaylarında şu hususlar ön plândadır:

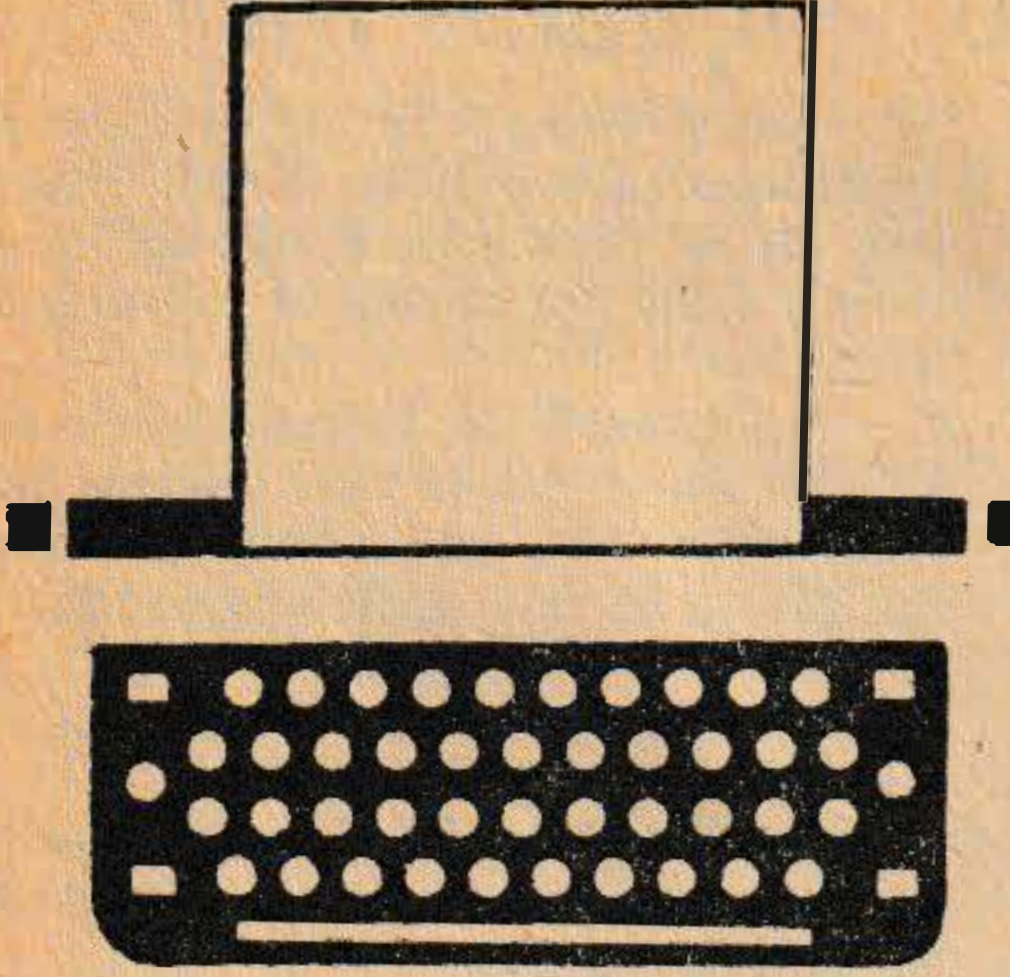
1 — Bu kabil olaylarda süje, trans dediğiniz şuurlu veya şuursuz değişik bir hal içinde bulunmaktadır.

2 — Bu kabil olayların tezahüründe bedensiz bir şuurlu amil aramak icap eder. Bu takdirde levitasyonların obsesyonlarla (geri bedensiz varlıkların şahısları devamlı veya muvakkat tesir altında bulundurmalarıyla) müterafık olduğu düşünülebilir.

3 — Geri bedensiz varlıkların «Tesadüfi» müdahaleleri obsesyonlar dışında bahis konusu değildir. Her hadisenin gerisinde olduğu gibi daha yüksek şuurlu amil ve maksatlar da mevcuttur. Fakat bunu her vak'ada ayrı ayrı aramak icap eder.

Meselâ onaltıncı yüzyılda aşırı mistik telakkilere kapılmış dinsel çevrelerin tekâmüllerinin bir nevi izahsız ve bilgisiz, hissi teslimiyetleri yüzünden kösteklenmesini önlemek düşünülebilir. Tabii ki bu hadiselerin bugüne kadar devam eden müşahade değerleri üzerinde durmak da zaruridir.

Her şeyden önce şöyle bir noktadan hareket etmek bizleri yeterli ilmi davranışa sahip kılacaktır: Münferit, izole, tek yönlü sebeplerle izah edilecek hadise yoktur. Her olay gerisinde ve ilerisinde çeşitli kademelerdeki sebep rabitalarıyla birbirine eklenmektedir. Biz burada külli bir izah yapmak iddiasında kat'iyen değiliz. Ancak insan oğlunun yeni yeni önünde açılmaya başlayan değişik bir faaliyet sahasının önemine işaret etmek isteriz.

Okuyuculara CEVAPLAR

Bursalı Bir Dost

Geçen ayki sayımızda - CEMİYETİ - MİZDEN HABERLER'de - bir okuyucumuzun olumlu faaliyetinden bahsetmiş - tik.

Bursadaki Ruh ve Madde okuyucuları ile Yardımcı Üyelerimizi, haftanın belirli günlerinde bir araya getirip aralarındaki bağların kurulmasını ve bu bağların toplantılarla da devamını sağlamak teşebbüs ve görevini üzerine alan Bursalı Dostumuz Sayın Yılmaz Girgiç'e, vaadettiğimiz yardımın bir başlangıcı olmak üzere, Bursadaki abone ve Yardımcı Üyelerimizin açık adreslerini veriyoruz.

Aşağıda adresleri bulunan Bursalı Dostlarımızdan da Yılmaz Girgiç arkadaşımıza yardımcı olmalarını bilhassa rica ediyoruz.

«Tek elin nesi var? Çift elin sesi var.» Atalar Sözüümüzün bir daha hatırlanarak her çabanın iki, dört, onaltı... gibi çok yönlü olması gerektiğinin üzerinde durulması ile bu güzel teşebbüsün GÜZEL BİR YAPI hüviyetinde karşımıza çıkarılmasını diliyoruz.

Bu vesileyle «İSTİŞARE EDİNİZ!» buyruğu üzerinde birkaç söz söylemek, yerinde ve faydalı olur.

İstişâre nedir?

Anlamı itibariyle, bir araya gelip belirli bir konunun konuşulması, görüşülmesi, danışılması, tartışılması ve olumlu bir sonuca vardırılmasıdır.

Bir cebirsel işlem yaparken sürülerle rakamlar arasında aradığımız hatayı değil, öyle anlarımız olur ki, birkaç rakam içindeki tek rakam yanlışımızı, saatlerce arar; yine de bulamayız.

Objektif olabilmenin tek çıkar yolu, olayın dışından, olaya tekrar bakabilmektir.

Bu basit kaide, zihnimiz için pek girift olmayan meselelerimizde bize yeterlidir. Yeter ki olayların dışına çıkabilecek kadar sabırlı ve kudretli olalım.

Sabırlı diyoruz: Çünkü sıcakın soğuması, elimizi yakmayacak kadar olabilmesi ve bu halde avucumuzun içine almamız gerekeni yakından görebilmemiz için zamanın değiştirici hassasına uygunluk göstermemiz icabeder.

Kudretli olmak, sıcakın suyla... daha tez soğuyacağını bilmekle mümkündür.

Fakat hayat öyle girift olaylarla doludur ki, tek başımıza ne sabırlı ve ne de kudretli oluşumuz bizi hatalardan kurtarabilir.

Sabır ve kudretimiz, çok uzun zaman içinde öylesine erir ki bâzan, ömrümüzün hududu buna mâni olamaz.

Eğer her müşkilimizi tek başımıza halle kalksaydık, değil bu ömrün bir asır, binlerce asır uzun olması da bize elverir olamazdı.

Kâinatta münferit tekâmül, bizim yөнünüzdendir. Fakat ferdi tekâmül için de bir organizasyon şarttır.

Nitekim çevremizde tek kalmış hiçbir şey yoktur.

Herşey birbirine, bilerek - bilmiyerek öylesine bağlıdır ki, ayırmak istesek de başaramayız.

Bedenimizden bir parçayı koparmak isteyince duyduğunuz acı ve bu ıstırapın bize anlatmak istedikleri, çevremiz için de aynen vârittir.

Öyleyse şunu hemen söyleyebiliriz: Bir araya geliyoruz, bir arada bulunuyoruz ve aynı duygularla birbirimize bağlanıyoruz, bu bağlanışımızın uygunluğu nisbetinde bizlere huzur verecek, ıstıraplarımızı azaltacak ve hafifletecektir.

Sevenlerin bir araya gelişi gâyet tabiidir. Sevenlerin bir arada mutluluk içinde bulunması bundandır. Bunun için sevebilmek ulvî, bunun için SEVGİ İlâhîdir. AL-LAH'ın bir arada halkettiklerinin yine bir arada bulunması ile ahenk kurulur, düzen bulunur, huzurlu olunur.

İşte bu sebeple müşkiller bir araya gelmekle çözülebilir. Bütünlüğümüzle bir araya geldiğimizde, bütünlüğümüzün, birbirimizin bütünlüğünü tamamlayan daha üstün bir bütünlük olduğunu derhal hissetmeliyiz. Hissetmeğe çalıştığımız kadar yeni bir bütünlük elde etmiş oluruz.

Ortaya atılan, bizim için çözülmeyen bir problemin, onun dışında bulunan birisi tarafından hemen çözüldüğünü görür... bu engeli aşmış diğer bir müşkilin peşine düşeriz...

Aynı sempaticasyon içinde bir araya gelen toplulukların birer avra teşkil ettikleri de düşünülürse, istişare edilecek mevzuun ne kadar kolay çözüme kavuşturulacağını söylemeğe hâcet kalmaz.

«Bilen konuşmaz, konuşan bilmez.» gerçeğini görebilmenin, duyabilmenin yolu, bir arada BİR olabilmektir.

Aziz Bursalı Dostumuza, disiplinli, da-

ha doğrusu edepli toplantılar kurabilmesini temenni eder; bu hayırlı başlangıcın Bursanın dışına da taşırılmasını başara-cak dostların varlıklarını duyurmalarını dileriz.

Dileriz ki, konuşulan konuların ciddiyeti, toplulukların samimiyeti ve devamlılığı olsun.

Dileriz ki, şekillerin gerisindeki gerçekler, gerçeklerin gerisindeki üstün gerçekler... görülsün.

İlim adamının yeterli şüpheciliği içinde İLİM YAPISI'nın eksik taşları yerlerine oturtulsun.

Bu YAPI'da birçok toplulukların taş bulunsun ki, YAPI tamamlansın, büyüsün...

BURSA ADRESLİ YARDIMCI ÜYELERİMİZ :

10. Bengi Bilgeman
Blok Apartmanlar No. 12, K. 5
Sırameşeler - BURSA
 75. Süleyman Vardar
Fevzi Çakmak Cad. Öztüre Ap. K. 3
BURSA
 84. Yeni Pazarı No. 14
Sütmen Kardeşler Eliyle
Samanlı Köy — BURSA
- #### BURSA ADRESLİ ABONELERİMİZ :
16. Ali Soydan
Avukat
Yenişehir — BURSA
 95. Haydar Tüz
Sabri Bey Mah. Mektep Sokak 11/A
M. Kemal Paşa — BURSA
 235. Ziya Mutlu
Kestel Kasabası Öğretmenlerinden
BURSA
 273. Muharrem Düvenci
Fevzi Çakmak Cad. 251
BURSA
 372. Salih Sallı
Kemerdere İlk Okulu Müdürü
Yenişehir — BURSA
- Bu adreslerle bağ ve topluluk kurmak isteyen Bursalı Dostun adresini bu sayımızda da veriyoruz:
- Yılınaz Girgiç
Hamza bey Mah. Can Sokak 4
BURSA

Edgar Wallace'ın Ölümü

(7. sayfadan devam)

geçmiş yakınları ile temas kurmak maksadıyla bir araya toplandıklarını anlattı.

Adamın biri masada oturuyor, diğerleri de oturmuşlar ona bakıyorlar - Rehberim onun bir medyum olduğunu, yani, bedensiz varlıkların kendi organlarını kullanmaları için ruh-beden münasebetlerini gevşetebilme kuvvetine haiz kimse olduğunu anlattı.

Böylece, medyumun bedenini kontrolü altına alabilecek kabiliyette her hangi bir bedensiz varlık, o beden vasıtasıyla kendisini tanıtır ve konuşabilir.

Görüyorum, medyumun astral bedeni maddi bedeninden yükseldi, aralarında bir nevi kordon diyebileceğim bir bağ var ki - rehberim, bunun iki beden arasında irtibatı devam ettiren bir vasıta olduğunu söyledi.

Medyumun bir de rehber bedensiz varlığı var; onu geri ruhların tasallutundan koruyor.

Celsede oturanlarda medyumun bedenini kontrolünü yapıyorlar, herhangi bir aksama vukuunda tetikteler.

Rehberim, bana, bedensiz varlıkların medyum kabiliyetli kimseleri daima aradıklarını, onlar vasıtasıyla sevdiklerine mesajlar, ikazlar ve tavsiyeler gönderdiklerini anlattı. Keza, bedensiz varlıkların

geride, yeryüzünde halledemedi bırak-tıkları meselelerini, işlerini her hangi bir medyum vasıtasıyla halletme imkânı bulamazsa, bir türlü rahat edemediklerini de anlattı.

Medyumun bedenini kontrolüm altına alıyorum. Bu benim için çok yeni bir tecrübe; icabeden organları kullanıp bir türlü kim olduğumu anlatamıyorum.

Yazmak ister gibi bir hareket yaptım; oturanlardan biri derhal önüme bir kâğıt koydu ve elime bir kalem tutuşturdu.

Yazmağa çalıştım, bu yazmaktan ziyade karalamağa benzedi, fakat bir yeni intikal olduğumu ve E. W. rumuzu taşıdığımı düzgün olmasa bile yazmağa muvafık oldum. Bir isimden bahsettiler ve o olup olmadığını sordular, başımı salladım. Ah! bir konuşabilseydim... Rehberim, "gazetelerde hakkında yazılar var" dedi. Bunun üzerine "gazetelere bakın, hakkımda yazılar var bugün" diye yazdım. Gazetelerde o günü hayatımın muhtelif cepheleriyle anlatan yazılarla doluydu. Onlardan biri, bir kadın Edgar Wallace mı olduğumu sordu. Çok sevindim, dünyadan biri beni tanımıştı.

Bu bir başlangıçtı bunu ilerletmem ve üzerime aldığım vazifeyi yapabilmem şarttı, derhal başlamak istiyordum.

(Devamı gelecek sayıda)

Vaniköydeki Evler

(23. Sayfadan devam)

hususlar Bedri Bey tarafından tesbit edilmiştir:

1 — Atılan taşlar bahçedeki taşlara göre çok daha sıcaktılar.

2 — Gözle müşahede edilirken taşlar, insan eli ile atılan taşlar gibi hızlı ve düz değil, ağır ve zikzaklı bir seyir takip ediyordu.

3 — Taşların çıkardığı gürültü hızlarına ve cesametlerine göre çok daha fazla idi.

4 — Evde bulunan medyum tabiatlı bir kız evde trans haline geçtiği sırada bu o-

laylar vuku buluyordu. Kız uzaklaştırılınca olaylar duruyor, yeniden eve getirilince tekrar taşlama başlıyordu.

Vaniköydeki olayda yakalanan askerin bir medyum olması kuvvetle muhtemeldir.

Bu olayların teknik izahına gelince, çeşitli epröv ve müşahedeleri insanlara temin maksadıyla hareket eden ilgili planların müsaadesiyle bazı geri varlıklar, medyumların aracılığı ile bu kabil hâdiseleri meydana getirmektedirler diyebiliriz.